№ 81. Kraków 8 Kwietnia — Wtorek. Rok 1856.

Dziennik wychodzi co dzień rano wyjąwszy poniedziałki i dni następujące po świętach.
... ostatnim dniem każdego miesiąca.

Sącz. Rynek N. 31. 225
Grabowski Maksymilijan.

... „Czas“ ... Państwie Austryackiem (pocztą) ... zł̶r. 20 ... 10 ... 5 ... 2

Przedpłata na Dziennik „Czas“ z „Dodatkiem“

w Krakowie		w Państwie Austryackiem (pocztą)	
rocznie	złr. 26	rocznie	złr. 30
półrocznie	„ 13	półrocznie	„ 15
kwartalnie	„ 7	kwartalnie	„ 8

Na sam „Dodatek“ prenumerować niemożna.

CZAS

Przyjmują się do umieszczania w Inseratach: OGŁOSZ..., REZWY, UWIADOMIENIA, DONIESIENIA wszelkiego rodzaju, ... przemysłu, handlu, rolnictwa, sprzedaży, kupna, dzierżaw itp. za ...
... wiersza drobnego za jednorażowe umieszczenie po 4 kr., za następne po 2 kr.
Do każdego inseratu załączone być winno 10 kr. na opłatę stęplową za każdorazowe umieszczenie.
Listy z pieniędzmi prenumeracyjnemi i inseratowemi przesyłane być winny franko do Bióra Expedycyi *Czasu*.
Listy reklamacyjne nieopieczętowane nieulegają frankowaniu.
Listy niefrankowane nieprzyjmują się.
☞ Numer pojedynczy dziennika kosztuje 5 kr.

Kraków 7 kwietnia.

Szczegóły o podpisaniu pokoju, opisy illuminacyj, rewij, uczt, przytem sprawozdania z obwieszczeń tego faktu po różnych stolicach Europy, z wrażeń ztąd sprawionych tu i owdzie — zajmowały dzienniki w ubiegłym tygodniu. Korespondencye nasze wywiązywały się także z tego zadania — i zupełnialiśmy je wyciągami z różnych pism, i tuszymy sobie, że ciekawość publiczności naszéj jest pod tym względem zaspokojoną.

Rzecz się ma całkiem inaczéj, skoro idzie o treść traktatu który według *Timesa* i *Débatów* składa się z 34 artykułów i wstępu. Tu jak wiadomo same tylko domysły; to też wielka różnica w rozprawach co do ducha podpisanego aktu. Z innego stanowiska zapatrują się na niego dzienniki francuskie a z innego angielskie, a i jedne i drugie nie są między sobą w zgodzie.

Francuskie półurzędowe, bonapartystowskie piszą po większéj części same panegiryki. Według nich kwestya wschodnia iest rozwiązana, tak, że już powrócić nie może. Pokój podpisany 30go marca, jest dla Francyi zaszczytniejszy, więcéj przynosi chluby Cesarzowi Francuzów, aniżeli wszelkie inne traktaty jakie kiedykolwiek Napoleon I podpisał. Rosya według p. Cassagnaca w *Constitutionnelu*, podpisaniem traktatu z 30go marca zrzekła się i to na zawsze polityki Piotra W., warunki pokoju traktatem objęte są dostateczną rękojmią, że nigdy już do niéj powrócić nie zdoła. Turcyi nietylko istnienie ale i niepodległość zapewniona na wieczne czasy, cywilizacyi wrota na Wschód otwarte, sprawa Chrześcian odniosła tryumf zupełny — słowem sądzićby można czytając te artykuły, żeśmy dożyli wreszcie téj szczęśliwéj chwili, w któréj według Woltera „wszystko jest najlepiéj na tym najlepszym ze wszystkich światów“.

Inne dzienniki francuskie, tak zwane niepodległe, nie poddają się illuzyom do tego stopnia. Kwestya wschodnia nie wydaje im się bezpowrotnie ukończoną, ale tylko załatwioną o tyle tylko, ile tego obecne wymagały okoliczności. *Débaty* cieszą się z podpisania pokoju, dla tego głównie, że wojna daléj prowadzona musiała by zdaniem ich utracić cechę czysto-polityczną a przejść na rewolucyjną drogę. *Assemblée Nationale* raduje się ukończeniem wojny, bo całą sprawę o którą się toczyła, uważała zawsze tylko za nieporozumienie, które mogło wypaść na szkodę Rosyi, a widząc w Rosyi naturalnego sprzymierzeńca Francyi, w szkodzie jéj nie mogła dopatrzeć korzyści dla Francyi. Inne, jako to *La Presse*, ograniczają się na podaniu cudzych opinij, a *Revue des Deux Mondes* w ostatnim zeszycie stara się wykazać, że pokój podpisany odpowiada zamierzonemu celowi wojny, przez powstrzymanie zamachów Rosyi od strony morza przez utrudnienie ich od strony lądu otworzeniem żeglugi na Dunaju, usunięciem chwilowo kwestyi rajasów, a szczególniéj wzmocnieniem przymierza francusko-angielskiego, w którem największą pokoju upatruje rękojmię.

Możnaby się zgodzić na zdanie *Revue*, gdyby tylko to wzmocnienie, o którem ona nie wątpi, było nieco widoczniejszem dla wszystkich. Jasno się ono wszelako przedstawia dziennikom angielskim, które wszystkie opierają się na oświadczeniu lorda Palmerstona w Izbie „że pokój zawarty został, bo cel wojny dopięty, a przymierze z Francyą mocniejsze niż kiedykolwiek.“ Szanowny lord, który zna treść traktatu, powiedział to zapewne z przekonania, nie zaś jako frazes, któryby zaspokoił niespokojną prasę. Wszystkie też dzienniki, i te które jako *Sun*, *Morning Advertiser* i *Times* niezadowolnione z podpisania pokoju, gotowe były wystąpić przeciw niemu nieznając nawet jego treści, i te które były za pokojem, jakoto: *Morning Post*, *Chronicle* i *The Press*, i z góry bronić go postanowiły, wszystkie rzuciły się w tę stronę, a stosując do niej ducha praktycznego, budują dalszy systemat polityczny oparty na podstawie tego przymierza.

I tak wszystkie kwestye chcą rozwięzywać za pomocą téj przewagi jaką dać może Francya z Anglią silnie skojarzone. Jedne wnoszą, że spór amerykański roztrzygnie się niebawem, bo Francya czynny w nim weźmie udział; drugie spodziewają się że oba mocarstwa wystosują przedstawienia do króla Neapolitańskiego żądając od niego reform, któreby uspokoiły umysły we Włoszech, zgoła przyjmują za zasadę, „że wojna skończona, że cel jaki miała, dopięty“, że teraźniejszość zaspokojona i sięgają przyszłości....

Inaczej atoli rozumieją to samo wzmocnienie przymierza dzienniki francuskie. Ograniczają je jak się zdaje do obecnej tylko sprawy, widzą w niém rękojmię tego co podpisane, ale nie życzą sobie rozciągnięcia działalności Francyi do tych kwestyj gdzie Francya nie ma bezpośredniego interesu. Spór amerykański mało je obchodzi i nie życzą sobie wcale aby w nim Francya wystąpiła jako strona, najwięcej chyba jako pośredniczka. Przedstawienia do Neapolu zdają im się także niebezpieczne i mogące zakłócić pokój którego chcą używać; nie usuwają się całkiem od kwestyi tak zwanéj włoskiej, na którą jeszcze niezrobiono zdaniem naszem żadnego, nawet idealnego programatu, ale dzienniki francuskie wyrażają opinię, iż wszystkie mocarstwa pierwszego rzędu powinnyby w tej mierze stosowne poczynić kroki.

Innego zdania są także konferencye. Według nich teraźniejszość, to jest wymagania obecnej chwili. nie są jeszcze całkiem zaspokojone, skoro podpisawszy pokój na ośmnastem posiedzeniu, zebrały się 2go b. m. na dziewiętnaste posiedzenie. Cóż na tem posiedzeniu? Znowu domysły. *Constitutionnel* wierny przyjętéj zasadzie „że wszystko ukończone, rozwiązae, załatwione“ utrzymuje że tylko małe, nic prawie nieznaczące szczegóły mają pełnomocnicy jeszcze roztrzygnąć; *Debaty* przeciwnie, chcą wiedzieć że najważniejsze kwestye teraz obrabiać się będą, nietylko tyczące się sprawy głównéj jakoto urządzenia Księstw Naddunajskich, żeglugi na Dunaju, ewakuacyi państwa Ottomańskiego, nawet i rajasów tureckich, ale nawet i takie które z kwestyą wschodnią w żadnej nie zostają styczności, to jest kwestye czysto europejskie, jakoto zawsze tak zwana kwestya włoska. *Times* przychyla się do zdania *Debatów*: ale jak dalece dobrze są zainformowane te dwa dzienniki sądzić trudno, skoro w domysłach swych nie są zgodne nawet co do samego wstępu traktatu. *Debaty* utrzymują, że zawarte jest w nim podziękowanie dla Napoleona III za udział wzięty w dokonaniu dzieła pokoju, *Times* zaś twierdzi, że wstęp poświęcony jest Aleksandrowi II którego umiarkowanie sprowadziło ten pożądany dla spokojności rezultat.

Zawsze jednak dalszy ciąg obrad konferencyj paryskich pozwala wnosić, że kwestye objęte w pięciu wiadomych punktach, nie są dostatecznie jeszcze załatwione, że ważne jeszcze postanowienia są przedmiotem posiedzeń, skoro żaden z pełnomocników Paryża nieopuścił. Zawieszenie broni przedłużone na cztery tygodnie dowodzi, że traktat dopiero po ratyfikacyi będzie miał moc obowiązującą, tak jak zresztą dzieje się zawsze z małemi wyjątkami które tylko ogólną stwierdzają regułę.

Korespondencya Czasu.

Wiedeń 4 kwietnia.

ꙍ Dzienniki paryzkie i w ogóle francuzkie zastanawiają się dziś dopiero, nad zawarciem pokoju. Ocenienie go szczegółowe musi pozostać na stronie aż do ogłoszenia samego tekstu. Wrażenie ogólne we Francyi jest radosne, i po części dumne że sławy i z godności narodowéj. Temu uczuciu oddaje i Europa sprawiedliwość. Francya chciała pokoju. Cesarz Napoleon przywrócił go w sposób godny i jak sam powiedział dla wszystkich zaszczytny. O korzyściach można będzie mówić dopiero późniéj. Przyszłość Turcyi zależy od jéj wewnętrznych stosunków. Jak się one ułożą i kto w tym układzie skorzysta, to rzecz także przyszłości. Europa w wojnie obecnéj odebrała stósowne przestrogi. Anglia zdaje się chcieć z nich niekorzystać, myśląc, że będzie mogła handlem i marynarką Turcyę i morze Czarne na swój przeznaczyć pożytek. Listy z Carogrodu donoszą, że lord Redcliffe w téj myśli szuka osłody swych dotychczasowych zgryzot. Czy Francya, Austrya i Rosya połączonemi siłami, nie staną na przeszkodzie? Handel i przemysł tych państw, walczył dotąd pojedynczo, a przecież nie bez skutku, przeciw konkurencyi angielskiéj. Rosya i Austrya, jako najbliższe Turcyi, mają liczne w swych rękach środki i zasoby. Produkta ich odpowiadają więcéj potrzebom i zwyczajom ludności tureckich i azyatyckich. Trzeba tylko ruchu, woli i czynu. Rząd rosyjski wchodzi na tę drogę. Odstąpienie od systematu prohibicyjnego (?) i polepszenie mozolne administracyi, są pierwszym i silnym tego dowodem. Austrya już od lat kilku pilną swym interesom handlowym i przemysłowym poświęca uwagę. Siły pod tym względem tak Austryi jak Rosyi są ogromne. Trzeba je tylko rozwinąć, wykształcić i w działalność odpowiednią celowi wprowadzić. Ten system przyjmą zapewne teraz oba te państwa, zapominając o wspólnych w przeszłości nieporozumieniach i urazach politycznych. Cesarz Napoleon żyje, jak mówią, zupełnie w tych wyobrażeniach. Dzienniki półurzędowe paryzkie uważają pokój za podstawę nowéj w całéj Europie polityki. Zasady jéj mają być przedmiotem narad trwających jeszcze w Paryżu konferencyj lub osobnego kongresu. Stan Włoch obecny musi się pod ich wpływem zmienić, nie co do terrytoryalnych, lecz co do administracyjnych i wewnętrzno-politycznych stosunków. Spokój między Rzymem i Piemontem, równie jak nieporozumienie ciągle trwające między tym ostatnim a Austryą, muszą być usuniętemi. Okupacya Rzymu i legacyj ma także ustać.

Oprócz tych kwestyj, konferencya ma jeszcze w Paryżu do załatwienia kwestyę urządzenia wewnętrznego Księstw Naddunajskich, kwestyę policyi morskiéj i żeglugi na Dunaju i na morzu Czarném, i kwestyę ściągnięcia wojsk z Turcyi.

Hr. Buol pozostanie w Paryżu aż do zupełnego ukończenia tych prac. Stosunki między Austryą i Francyą są ciągle dobre.

Paryż 2 kwietnia.

Wczorajszy dzień stał się uroczystością, która swą pięknością przeszła wszystkie inne uroczystości cesarskie. Rewia 60,000 wojska był wspaniała. W świcie cesarskiéj znajdował się wysoki i otyły jenerał Orłow, ubrany w tunikę i kask. Lud wydawał radośne okrzyki na widok Cesarza. Hr. Walewski dał obiad dla pełnomocników i dygnitarzy, na którym wznoszącą toast pokojowy, zawołał: „pokój będzie trwałym, bo jest zawartym dla wszystkich“ (pour tous). Wyraz *tous*, *Monitor* podkreślił. Wieczorem była znowu illuminacya, ale taka jakiej dotąd nie widziałem w Paryżu i która przeszła illuminacye republikanckie. Nawet szifonierskie przedmieścia St. Marceau było oświetlone. Na bulwarach była to w znacznéj części illuminacya afiszowa. Każdy handlarz, aby się odznaczyć i wsławić, robił wspaniałe illuminacye. Odznaczyli się w tém: krawiec Dussantoy, kupcy Tahan, Giroux, Salandrouze itd. W wielu miejscach powywieszano chorągwie siedmiu mocarstw, które podpisały traktat. Przechodziliśmy się po bulwarach jak pod kopułą kościoła Inwalidów. Ścisk był na ulicach tak wielki że do 1éj zrana komunikacye były przerwane. Dzieci puszczały petardy. Radość była ogólna i łatwo ją pojąć. Podpisany traktat jest zawartym dla Francyi.

Zaczynają wychodzić na wierzch tajemnice kongresu. Pokazuje się, że były to proste konferencye pokojowe i że były nazwane kongresem na wyraźne żądanie Cesarza. Kongres nie trudnił się wcale sprawami europejskiemi: ani dynastyą napoleońską, ani Piemontem, ani niczem podobnem. Ograniczył się do saméj sprawy wschodniéj i postępował z takim pośpiechem, że zostawił na późniéj załatwienie sprawy Mołdo-Wołoskiéj. Widać, że Cesarz chciał co prędzéj wyprowadzić swą armią z niezdrowego Krymu. Co do Piemontu, Zachód ma go chcieć wynagrodzić dając Mołdo-Wołoszczyznę księciu Carignan stryjowi króla sardyńskiego. Mówią, że Francya i Anglia na to się zgadzają, że Rosya ze skwapliwością do tego się przychyla. Punkt ten musi się wkrótce wyjaśnić. Mówią, że zaraz po ratyfikacyi traktatu, konsul francuzki ma się udać do Warszawy i że tym konsulem nie ma być hr. de Segur, lecz ktoś inny.

Dziś pewnem jest tylko, że Napoleon III ma na sercu sprawę Piemontu i Włoch i że usposobienie to wystawiło na szwank r. 1849 p. de Lesseps posłanego do Rzymu. Jeszcze się nie skończyła wojna, a Paryż bada przymierza i przypuszcza nowe wojny. Jeżeli korespondent *Independance*, biorący wiadomości od barona Seebach, przesadza ważność fortyfikowania Havru, Bulogne i projektu zaprowadzenia estakad w portach francuzkich, Napoleon III lubi, aby wszystkie strony Francyi były w stanie obronnym. Może on późniéj zerwać z Anglią i bronić się w portach francuzkich, ale o najściu Anglii najniezawodniéj nie myśli. Jak na teraz dobro Francyi wymaga utrzymania przymierza zachodniego. Co się zrobi późniéj? niewiadomo. *Morning-Post* przepowiada utrzymanie przymierza zachodniego i wystawia jego możebne korzyści dla dobra ludów, sprawiedliwości i wolności. Toż samo mówią *Débaty* i *Revue des deux Mondes*. Dla liberalistów utrzymanie przymierza angielskiego wchodzi teraz w taktykę stronniczą i przyczyna tego łatwo się pojmuje. Tylko *Assemblée Nationale* pokazuje jeszcze dawną skłonność do przymierza rosyjskiego.

Hr. Walewski został ozdobiony wielką wstęgą krzyża legii honorowéj. Córka jego urodzona onegdaj będzie trzymaną do chrztu przez wszystkich pełnomocników.

Lord Clarendon nie wyjechał jeszcze do Londynu. Był on wczoraj na obiedzie u hr. Walewskiego. Traktat *powiózł* do Londynu lord Ponsonby.

Giełda nie podniosła się, lecz spadła w kilku ostatnich dniach poprzedzających podpisanie pokoju. Podpisanie pokoju nie podniosło jéj, pomimo że rząd zniżył procent bonów skarbowych. Cesarz był z tego nieukontentowany, ale giełda nie mogła postąpić inaczéj. Spadek był rezultatem likwidacyi i dawnéj pewności, że pokój będzie zawarty. Od miesiąca wszyscy grali na podwyżkę, giełda się podniosła, ale w końcu miesiąca trzeba było się likwidować, to jest sprzedać i dlatego spadek giełdy był nieodzowny. Po likwidacyi giełda się zapewne podniesie.

Cesarz uda się na bal ambasady tureckiéj w Paryżu, jak Sułtan udał się na bal ambasady francuzkiéj w Stambule. Nie wiadomo jeszcze czy na tym balu będzie jenerał Orłow.

Kraków 7go kwietnia. Według depeszy telegraficznéj Jego Ekscelencyi, ministra spraw wewnętrznych, ogłoszono na bursie w Petersburgu obwieszczenie ministeryum finansów, iż stósownie do postanowienia cesarskiego z 4go kwietnia 1856 roku, dozwolony jest wolny wywóz zboża wszelkiego gatunku z całego państwa rosyjskiego.

Z c. k. Prezydium Rządu krajowego.
Kraków 6go kwietnia 1856 r.

C. k. Minister spraw wewnętrznych porozumiawszy się z c. k. Ministrem sprawiedliwości zamianował adjunktów okręgowych Franciszka Frank-Frankenberg, Bartłomieja Trägera i Antoniego Korczyńskiego przełożonemi urzędów okręgowych w obrębie rządowym Krakowskim.

J. C. K. Ap. Mość własnoręcznie podpisanym dyplomem raczył potwierdzić szlachectwo galicyjskie Edwardowi Felicyanowi Miłkowskiemu, właścicielowi dóbr Gorlice w obwodzie jasielskim.

— C. k. minister sprawiedliwości udzielił zawakowaną posadę radcy przy sądzie krajowym we Lwowie, Antoniemu Dzierzyńskiemu radzcy sądu obwodowego w Samborze.

Galicyjska kassa oszczędności zajmować się będzie *eskontowaniem kuponów* od *zapisów długu za wyswobodzenie gruntów w Galicyi w obrębie administracyjnym* lwowskim.

Zawiadamia się przytem, iż kupony do eskontowania podawane mają być bieżące, to jest takie, które według terminów najbliżéj do płacenia nadchodzą. Że zaś kupony od tych zapisów długu mają tylko dwa termina, to jest 1go maja i 1go listopada, kasa eskontować je będzie na czas niedłuższy jak trzech miesięcy przed terminem, zatem pierwsze od 1go lutego po koniec kwietnia, drugie zaś od 1go sierpnia po koniec października.

O formalnościach jakich strony mają w takim razie dopełnić, i o warunkach eskontu, dowiedzieć się można na miejscu w kasie u Dyrektora urzędującego. Lwów dnia 31 marca 1856.

Od Dyrekcyi galicyjskiéj kasy oszczędności.

Za pozwoleniem Wysokiego Rządu z d. 22 grudnia 1852 L. 11,925, c. k. Towarzystwo gospodarskie galicyjskie odprawi wystawę rolniczą w Prze-

myślu w dniach 3, 4 i 5 czerwca b. r. Komisarzami do téj czynności mianowani zostali Członkowie Towarzystwa: JO. książę Adam Sapieha i WW. panowie: Narcyz Puchalski, Jan Urbański i Seweryn Smarzewski.

Zaprasza się przeto niniejszém pp. obywateli, trudniących się chowem zwierząt domowych, ażeby celniejsze sztuki swego bydła rogatego, koni roboczych, owiec, nierogacizny, drobiu, tudzież narzędzia rolnicze, zboża, nasiona roślin okopowych i pastewnych i inne produkta gospodarcze na wystawę Przemyską przyprowadzić chcieli i gorliwym udziałem swoim wsparli usiłowania Towarzystwa gospodarskiego.

Losów na tę wystawę można dostać w kancelaryi Towarzystwa i u powyżéj wzmiankowanych panów komisarzy wystawy.

Z Komitetu c. k. gal. Towarzystwa gospod.
We Lwowie 26 marca 1855 r.
L. Sapieha.

Wiedeń 6 kwietnia. *Gaz. Wiedeńska* zamieszcza rozporządzenie naczelnéj komendy armii i ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 30 marca r. b. obowiązujące we wszystkich krajach koronnych a tyczące się przepisów przyszłego postępowania przy przenoszeniu wysłużonych żołnierzy do rezerwy i rozpuszczaniu téj ostatniej.

J. C. K. Ap. Mość raczył pod względem postępowania na przyszłość przy przenoszeniu wysłużonych żołnierzy do rezerwy, tudzież przy rozpuszczaniu rezerwistów, którzy dwuletnim obowiązkom służby swojéj w rezerwie zadosyć uczynili, postanowić najwyższą decyzyą z dnia 13 lutego r. b. co następuje:

Dla uregulowania stosunków Mojéj armii, uważam za stosowne, aby statut rezerwy wydany patentem 31 lipca 1852 r. w ten sposób zmienić, iż umieszczanie wysłużonych żołnierzy do rezerwy ma być dokonywane nadal już nie z końcem grudnia tego roku, w którym żołnierz kończy swój czas służby, lecz dopiero wtedy kiedy tenże wysłużył zupełne lat ośm, licząc od dnia poboru swego. Gdy wśród zwykłych okoliczności coroczny pobór rekrutów odbywać się będzie od 15 marca do końca kwietnia, przeto koniec kwietnia stanowić będzie regularną epokę umieszczania wysłużonych szeregowców do rezerwy i rozpuszczania tych rezerwistów, którzy dwuletniej służbie swojéj zadosyć uczynili.

— J. C. K. Ap. Mość najwyższém własnoręczném pismém swojem z dnia 2 b. m. raczył swojemu Ministrowi domu i spraw zagranicznych hr. Buol-Schauenstein uznając jego długie, wierne i znakomite usługi, a przytém z okazyi zawartego z pomocą jego w Paryżu pokoju na dniu 30 marca, udzielić wielką wstęgę orderu św. Szczepana.

— Konferencye biskupów dziś będą otwarte. Z pałacu arcybiskupiego udadzą się biskupi zgromadzeni do kościoła św. Szczepana i wejdą tam wielkiemi drzwiami przybranemi świetnie. Pochód rozpoczną alumni seminaryum arcybiskupiego, za nimi duchowieństwo metropolitalne, daléj biskupi wedle kolei ich święcenia, za nimi arcybiskupi również koleją otrzymania palium, w końcu kardynałowie starszeństwem swéj nominacyi. Dygnitarze kościelni zajmą miejsce w chórze, poczém rozpocznie się uroczyste nabożeństwo z *Veni S. Spiritus*, odśpiewanym przez kardynała pronuncyusza Viale Prela i msza wielka celebrowana przez tegoż Nuncyusza. Po nabożeństwie biskupi udadzą się w tym samym porządku do pałacu arcybiskupiego, gdzie rozpoczną się obrady.

— J. C. K. Ap. Mość najwyższém postanowieniem z dnia 3 kwietnia 1856 następującym więźniom skazanym przez sądy wojenne w Węgrzech na twierdzę, darował łaskawie resztę kary: Karol Albrich-Albrichsfeld, Rudolf Benkö, Leonard Berseny, Józef Birsy, Paweł Brunner *alias* Kutassy, Gabryel Clementis, Jan Czippik, Ludwik Cziszar, Samuel Domjan, Antoni Domsits, Franciszek Duszek, Jan Dunka, Tomasz Eötwös, Daniel Fabian, Jan Földy, Karol Frank, Franciszek Friewissz, Cezar Gatragni, Emeryk Groschmidt, Marcin Hatzel, Ludwik Hajdu, Karol Hausser, Andrzej Herkulowicz, Franciszek Horwath, Franciszek Jasswitz, Michał Jakob, Jan Isseczeskul, Józef Jonak, Michał Könyves-Toth, Józef i Ludwik Komaromy, Karol Krauss, Ludwik Keresztes, Franc. Kiss, Franc. Kollik, Jan Korponay, August Kompoty, hr. Gotard Kun, bar. Wojciech Leutsch, hr. Karol Lassberg, baron Paweł Luszenszky, Adolf Lill-Lilienbach, Dyonizy Lukats, Paweł Madoczanyi, Henryk Mayer, Karol Mollnar, Aureli Mukich, Ludwik Nagy, Jan Nyerregyjarto, Tomasz Philipowsky, Piotr Podoski, Wilhelm Pollak, Jan Puchły, August Soupper, Adam Szabo, Ferd. Scheinert, Michał Schwendtner, Andrzej Toth, Adolf Wolf Wolfenau, Jan Weissl-Ehrentreu, Józef Ziehrer i Jan Zsambokrety.

— Projekt konsensu na budowę połączonych kolei żelaznych węgierskich na prawym brzegu Dunaju został już podobno przesłany przez ministeryum handlu właściwym przedsiębiorcom i ma odpowiadać ich żądaniu. Zatém przedsiębiorstwo to uważaném być może za rzecz pewną. Zezwolono na budowę następnych linij: 1) Z Budy przez Kaniszę do Pöltschach; 2) z Wiednia przez Oedenburg do Fünfkirchen; 3) z N. Szöny przez Stuhlweissenburg do Mochaczu i Fünfkirchen; 4) z Fünfkirchen przez Mohacz do Esseg; 5) z Essegu do Zemunia. *O. D. Post* powiada, że przedsiębiorcy będą mieli zapewnione ze skarbu 5,3% ze zwyczajnym zastrzeżeniem, a od wszystkich machin i urządzeń przewozowych sprowadzanych z zagranicy połowę tylko cła płacić będą. Towarzystwo téj kolei ma przyznane sobie pierwszeństwo budowy wszystkich kolei mających lub mogących się na przyszłość budować pomiędzy Dunajem, południową koleją rządową i Drawą, na co mu się w razie danym trzechmiesięczny czas do namysłu zostawia. Towarzystwo ma sobie przyrzeczoną sprzedaż rządowych kopalń węgla w Fünfkirchen i nad błotami Sawy. Kapitał na te roboty proponowany wynosi 100 mil. złr., z których 60 mil. zebrane ma być przez akcye po 200 złr. każda, a 40 mil. przez pożyczkę. (Pożyczkę tę zapewne weźmie na siebie Tow. kredytu ruchomego). Akcye zamówili już sobie: kapitaliści paryscy 16 mil., Tow. kolei rządowych 16 mil., bankierowie w Wiedniu 6 mil., resztę 22 mil. rozbiorą zapewne prywatni.

— Powszechnie utrzymują, że rząd już przyrzekł towarzystwu kolei żelaznej cesarza Ferdynanda odstąpić budowę kolei żelaznéj z Dębicy do Lwowa i daléj do Czerniowiec. Idzie tylko o niektóre budowle na kolei do Dębicy, których towarzystwo przyjąć niechce w takim stanie w jakim się one znajdują, lub przynajmniej żąda, aby mu takowe nie były liczone w wartość, gdyż w razie nabycia kolei inne trwalsze i obszerniejsze stawiać będzie. Tyczy się to powiększej części dworców kolei budowanych z pruskiego muru.

— Postanowieniem z d. 19 marca zniżonem zostało znacznie cło na rozmaite towary kolonialne i wyroby fabryczne, a mianowicie na kawę, cukier, korzenie, ryby, różne oleje, wina, różne przedmioty pożywienia, ołów, żelazo, przędzę bawełnianą i lnianą. Zmiany te taryfy celnéj zapowiadają zdaniem *Gaz. Austryackiej* stopniowe zbliżanie się taryfy celnéj austryackiej do taryfy związku celnego niemieckiego, a to jako ważny krok na drodze jedności celnej w Niemczech. Zmiany te weszły w wykonanie od d. 1 kwietnia.

— Ministeryum handlu porozumiawszy się z ministerstwem spraw wewn. i naczelną komendą armii, udzieliło dyrektorowi muzeum narodowego w Peszcie Augustowi Kubinyi naczelnikowi spółki do budowy kolei z Eipel do Sajo, pozwolenie na roboty ziemne do kolei ubocznej mającej prowadzić z Banreve przez Rożnów do Koszyc.

— Ministrowie hr. Buol i baron Bruck, otrzymali obywatelstwo honorowe miasta Pragi. Nie wiemy czy na udzielonych im dyplomach były wymienione te pobudki nadania obywatelstwa jakie *Gaz. Prażska* przytacza, jeżeli zaś tak się w samej rzeczy miało, natedy wyznać trzeba, iż rada gminna pragska przywłaszcza sobie atrybucye sobie nie przynależne, bo ocenienie tego co pod względem polityki rządu uważa za dobre. Rada bowiem rzeczona nadała dyplom obywatelski ministrowi spraw zagr. oceniając zasługi jego w zawarciu pokoju. Nie przeczymy, że w tym razie Austrya mogła chcieć zawrzeć pokój, ale nie do korporacyi gminnej należy oceniać, czy zawarcie pokoju jest „pomyślne“, a sam pokój „szczęśliwy.“

— Temi dniami zebrało się w Medyolanie 47 pierwszych finansistów miejscowych i postanowiło założyć bank dyskontowy; poczem naznaczono członków komisyi, która ma się zająć wygotowaniem statutów.

— W Banacie zaczęto naraz budować kolej żelazną na pięciu przestrzeniach: z Temeszwaru do Basiaczu, z Basiaczu do Orawicy, z Orawicy do Steyerdorf, z Reżycy do Franzdorf i z Gladny do Begi. Roboty te prowadzi towarzystwo kolei rządowych, które zamierza tym sposobem połączyć koleją ami kopalnie przez siebie nabyte i zarazem linię peszteńsko-szegedyńską przedłużyć aż do południowego Dunaju. Najwięcej pracy i kosztów wymaga ta ostatnia przestrzeń z powodu nizin podlegających wylewom.

— *Korespondencya Austryacha* pisze o ostatnim wykazie budżetu dochodów i wydatków państwa w roku skarbowym 1855:

„Przejrzawszy wykaz ten badawczem okiem, przedewszystkiem uderzają nas pod względem rzeczy dwie ważne okoliczności. Naprzód spostrzegamy, że system oszczędności nakazany przez JCK. Ap. Mość przeszedł o ile można do wszystkich gałęzia dministracyi. Pomimo bowiem stosunkowo kosztowniejszéj administracyi z powodu ogólnéj drożyzny, ogół zwyczajnych wydatków w porównaniu z rokiem minionym, powiększył się prawie jedynie o większe wymagania w rubryce długów państwa. Ta wszakże zwyżka wynosząca okrągło 6 milionów, sowicie zrównoważoną została przez podniesienie się zwyczajnych dochodów państwa o summę bardzo znaczną 13 milionów. Nadmiar ten rozdziela się tak na bezpośrednie jak i na pośrednie podatki; np. w podatku gruntowym wynosi $1\frac{1}{2}$ mil., w podatku domowym $\frac{1}{2}$ mil., w konsumpcyjnym prawie $11\frac{1}{2}$ mil., w cłach przeszło $\frac{1}{2}$ mil., w dochodach tytóniowych więcéj niż $2\frac{4}{5}$ mil., w stęplach, taksach i opłatach sądowych przeszło $1\frac{1}{3}$ mil., w dochodach z loteryi 200,000 złr., w dochodach pocztowych przeszło $1\frac{2}{5}$ mil. złr. bankn.

„W obec niezmienionéj wysokości wymiaru każdego z właściwych podatków, ten znaczny i ciągły wzrost ich wpływów przedstawia naprzód z jednéj strony zupełną rękojmię co do sił podatkowania narodu, z drugiéj zaś strony odpowiedni wymiar podatków, a nadto naznacza on jeszcze w ogóle pewien stopień większéj świetności interesów materyalnych, coraz bardziéj ożywionego rozwoju handlowego i rękodzielniczego. Najwięcéj jednak musimy zwrócić uwagę na to, iż zjawisko to zdarzyło się w epoce wielkich politycznych utrapień i niepewności, a tem samem z nieprzełamaną jakoby wrodzoną siłą owych żywiołów olbrzymiego postępu jakie w łonie Austryi spoczywają. Również w peryodach skarbowych poprzedzających rok wykazem objęty, widać było też samą dążność wzrostu wpływów podatkowych; uciążliwy nacisk zawikłań wschodnich nie zdołał powstrzymać wzrostu sił podatkowych w Austryi; a fakt ten dozwala pocieszający wyprowadzać wniosek, że następne lata pokoju, pomyślniejsze sprowadzą jeszcze owoce w téj mierze.

„Upadek różnicy waluty, która dzień za dniem coraz bardziéj zbliża się do zera, musimy podobnież wymienić tutaj jako okoliczność mającą niezmierną finansową ważność Z uchyleniem agio nietylko wszystkie płody zagraniczne taniéj przyjdą, ale w ogóle dążyć będą do spadku cen wszystkie przedmioty opłacie konsumpcyjnéj podpadające, dla tego słusznie powiedzieć można, że jeżeli tylko wpływ podatkowy ten sam pozostanie, będzie on już więcéj wartający o całe dawniejsze agio, albowiem, iż skarb jest nabywcą i konsumentem i to w całem państwie największym.

„Ogół dochodów nadzwyczajnych w r. 1855 składa się z dwóch działaczy: z wypłaty towarzystwa kolei żelaznych austryackich i z obligacyj indemnizacyjnych przypadających na dobra skarbowe w ilości 5,200,000 złr. okrągło.

„W wydatkach nadzwyczajnych występuje na wierzch nadzwyczajny rozchód na wojsko nakazany przez zawikłania polityczne a wynoszący 101 milionów. Należące do téj również rubryki wypłaty Parmie i Modenie nie wiele znaczą.

„Zważywszy przeto, że ogół niedoboru w r. 1855 wynosił okrągło 138 milionów, a nadzwyczajne rozchody na utrzymanie armii w następnych peryodach skarbowych zwolna ustępować będą, to jest nadzieja dobrze uzasadniona, zwłaszcza mając na względzie nieustanny wzrost wpływów podatkowych, że po usunięciu agio zniesienie niedoboru tém pewniéj nastąpi, iż zarząd skarbowy będzie umiał w przyszłości tak jak dotychczas korzystać roztropnie z wszelkich okoliczności mogących posłużyć do ustalenia finansów austryackich i takowe na użytek obracać.“

Francya.

Debaty podają następujący artykuł pana de Sacy: Konferencye odbyły dziś 19te swoje posiedzenie, a na 18tem z kolei w zeszłą niedzielę (30 marca), podpisano traktat przywracający pokój Europie. Konferencye na nowo zgromadzać się zaczęły dla rozbierania i rozwiązywania zapewne kwestyj pomocniczych, które zostały w zawieszeniu, a które mają niezaprzeczenie rzeczywistą wagę. Wykazaliśmy już poprzednio niektóre z tych kwestyj, których rozwiązanie przygotować mogą dopiero noty i objaśnienia, jakich dotąd konferencyom niedostaje.

Jednym z punktów, względem których konferencye postanowić będą musiały, a który tyle im już nastręczył i nastręczy jeszcze trudności, jest nowe urządzenie polityczne Księstw Naddunajskich, od czego nienależy odłączać organizacyi administracyjnéj tych urodzajnych a nieszczęśliwych okolic. Przyszłość księstw zajmuje całą Europę: Francyą, W. Brytanią, Sardynią, Prusy, Austryą, Rosyą i Turcyą. Interesa państw tych graniczących z sobą lub odległych od siebie, nie są też same, lecz zawsze równie naglące. Wierzymy więc z łatwością, że kwestya Księstw była w łonie konferencyi przedmiotem długich i żywych rozpraw. Zdaje się nawet że proponowano pod tym względem mnóstwo systemów mniéj lub więcéj zgodnych z prawidłem zasadniczém od początku przyjętém, według którego nie może być nadwerężoną całość państwa ottomańskiego i prawo władzy Sułtana.

Jeżeli można dawać wiarę pogłoskom które na zbyt się upowszechniły aby je tu pomijać, kilku członków konferencyj chciało aby obydwa księstwa połączyć w jedno, utworzyć z nich państwo niepodległe, ogłosić je jako neutralne i oddać jego rządy księciu wybranemu z dworów panujących niemieckich lub włoskich. Ponieważ ta kombinacya spowodowałaby podział Turcyi i sprzeciwiałaby się w brew celowi wojny, konferencye miały ją odrzucić.

Inni znów pełnomocnicy mieli żądać aby zachowując rozdział obu Księstw i połączyć je pod władzą tego samego księcia, uznającego się wazalem Sułtana i zostającego pod zwierzchnictwem Porty. W takim razie rząd mołdo-wołoski byłby rządem reprezentacyjnym, a księstwa złączoneby były z Turcyą węzłem haraczu rocznego, którego cyfrę późniéj miano oznaczyć. Inni w końcu obstawali za utrzymaniem teraźniejszéj konstytucyi, jako najodpowiedniejszej potrzebom ludów Multan i Wołoszczyzny, żądając jedynie aby w niéj zaprowadzone były zmiany wskazane ostatnich lat doświadczeniem.

Nie zdaje się, aby konferencye uczyniły były wybór pomiędzy temi różnemi systemami, lecz dyskusye wszczęte z tego powodu inną wyrodziły kwestyą, którą jak mówią, miały konferencye rozwiązać, to jest że żadna część państwa tureckiego przez armie sprzymierzone pod jakim bądź pozorem zajmowaną być niemoże i że armie te opuszczą natychmiast swoje dotychczasowe stanowiska po ratyfikacyi traktatu pokoju. Według tego, jak tylko traktat z 30 marca otrzyma przez ratyfikacyę monarchów ową cechę niezmazaną jakiéj dotąd niema, armia fraucuska, angielska i sardyńska opuszczą Krym i Konstantynopol i powrócą do swéj ojczyzny, w téj saméj chwili, kiedy armia austryacka cofnie się z Księstw Naddanajskich w granice swego cesarstwa.

Kilka dzienników zagranicznych utrzymywało przeciwnie, lecz sądzimy, że źle były poinformowane. Pomyłka ich może się w każdym razie łatwo wyjaśnić. Państwa sprzymierzone przewidując dalszą wojnę i rozwój jéj na wielką skalę, zgromadziły w magazynach urządzonych około Konstantynopola i w Krymie niewyczerpane różnego rodzaju zapasy, trzeba będzie przeto długiego czasu, aby je znowu przewieść do magazynów francuskich, angielskich i sardyńskich, a rok 1856 nie wystarczy na to może. Rozumie się, że te zasoby zostawać muszą pod strażą wojsk sprzymierzonych, które się w tych dalekich krajach zatrzymają aż do ukończenia owéj zmudnéj przeprawy. Koniecznością więc przedłużony pobyt wojsk angielskich, francuskich i sardyńskich wzięto za czasowe zajęcie księstw przez wojska sprzymierzone.

Zdaje się, że konferencye załatwiły również inną kwestyę najdelikatniejszéj natury w sposób dla Sułtana korzystny. Czwarty artykuł warunków zaproponowanych przez dwór wiedeński, a przyjętych przez dwór petersburgski, rozstrzygnął w ogólnych wyrazach o losie ludności chrześciańskich. Mówi on, że swobody rajasów tureckich będą zabezpieczone bez uszczerbku niepodległości i godności korony Sułtana, że odbędą się narady pomiędzy Austryą, Francyą, W. Brytanią i W. Portą w celu zapewnienia chrześciańskim poddanym Sułtana praw religijnych i politycznych, i że Rosya do tych narad wezwaną będzie.

Wiadomo co się stało. Obrady, na które się zgodzono, odbyły się w Konstantynopolu, a dekreta Sułtana zadowolniły tak sprawiedliwie przez państwa sprzymierzone objawiane życzenia. Lecz dekreta te są wynikiem wolnéj woli Sułtana. Abdul Medżyd działał jako nieograniczony władca; swobody, jakie poddani chrześciańcy Porty osiągnęli, są koncesyami własnego ich monarchy, nowe prawa odnoszą się jedynie do administracyi wewnętrznéj i nie obowięzują Sułtana, co więcéj, nie obowięzują jego następców. Znajdowali się niektórzy członkowie w konferencyach, wątpiący o trwałości dekretów sułtańskich, którzy chcieliby byli dołączyć je do traktatu, lub wcielić w samą osnowę traktatu zastrzeżenie, iżby na przyszłość przywileje chrześcian zostawały pod bezpośrednią opieką publicznego prawa europejskiego i pod opieką konwencyi wspólnie przez strony zawartéj.

Powstał więc spór, w którym prawo zwierzchnictwa Sułtana i godność korony występowały do walki przeciwko tak szacownym prawom chrześcian. Zapewniają, że konferencye przyjęły pewien rodzaj środka godzącego interesa chrześcian z prawami korony cesarskiéj. Dekreta Sułtana pozostaną tak jak są, nie będą ani dołączone do traktatu pokoju, ani téż części jego tworzyć, lecz artykuł traktatu odnosi się do tych postanowień i nowych koncesyj Sułtana w wyrazach takich, iż z nich wypływa zobowiązanie dla Sułtana nieodwoływania tego co uczynił, oraz obowiązek czuwania wszystkich mocarstw kontraktujących nad chrześcianami Wschodu.

Konferencye, jak mówią, określiły wolność żeglugi na Dunaju w sposób taki, iż ona nietylko Austryi i Niemcom, lecz marynarce kupieckiéj całego świata będzie otwartą; ujście Dunaju zostanie oswobodzone z wszelkich przeszkód, a mieszkańcy nadbrzeżni nie będą posiadać żadnego przywileju mogącego przynosić uszczerbek wspólnemu prawu handlujących narodów. Francya i Anglia wywalczyły dla całego świata tę wielką drogę komunikacyjną przerzynającą połowę Europy środkowéj, a to nie na korzyść jednego lub dwóch mocarstw; nie chciały one bowiem obalać protektoratu, aby go innym zastąpić, ani uchylać jeden przywilej dla utorowania drogi drugiemu, chciały wolnéj dla wszystkich cyrkulacyi i równości dla wszystkich prawa i opieki. Gdy zasada ta przyjętą została przez konferencye, następstwa jéj same z siebie się rozwiną, a dalsze ich uregulowanie oznaczy ich charakter i granice, nie zbaczając od zasady stanowczo uświęconéj.

Wszystkie te kwestye winny były być przedmiotem konferencyj, ponieważ wynikły ze sporu, który pierwszą był przyczyną wojny, lecz według objaśnień zasięgniętych z dobrego źródła, wnoszono również wiele innych kwestyj, nie mających styczności ze sprawą wschodnią, które jednakże konferencye nie wahały się roztrząsać, uważając się pod pewnym względem za trybunał publicznego prawa europejskiego, ustanowiony dla zbadania sytuacyi europejskiéj i dla rozpatrzenia się w tém wszystkiem, coby mogło kiedyś stać się powodem zajścia, lub zapalić na nowo pochodnię wojny.

Miano przeto okazywać obawę o stan Włoch, z powodu nieustającéj walki pewnych państw przeciw stronnictwom ludowym. Mówiono o potrzebnych reformach, zapytywano się nawzajem, czy nie byłoby rozsądniéj i zręczniéj dobrowolnie dać ludom zadośćuczynienie, któremu zakreślić można pewne granice, niż narażać się na ruchy rewolucyjne, których ułłumienie z dnia na dzień staje się trudniejszem. Mogłyż i miałyż konferencye rozstrzygać te kwestye, lub rozstrzygnięcie ich pozostawić ogólnemu kongresowi europejskiemu, którego atrybucye byłyby bez granic, a któryby uzupełnił lub zmienił, prostując w potrzebie prawo publiczne europejskie panujące w Europie od kongresu wiedeńskiego? Zapewniają, że wielkie te kwestye rozbierane były w łonie konferencyi i że konferencye zamierzyły sobie wziąść je jeszcze pod dalszy rozbiór.

Nie powiemy więcéj w téj chwili o pracach za pomocą których konferencye przygotowały traktat z 30 marca, wiemy bowiem, że powściągliwość jest obowiązkiem naszym, którego przekraczać nam nie wolno, dodamy zatem tylko kilka słów o samym traktacie. Składa on się jak mówią ze wstępu i 34 artykułów. Włączono w osnowę wstępu oświadczenie będące hołdem dla Francyi, dla jéj bezinteresowności, jéj lojalności i jéj ducha pojednania. Europa uznaje, że jedynie osobistym usiłowaniom Cesarza Napoleona III zawdzięczać ma pokój. Twierdzą, że lord Clarendon zaproponował tę wzmiankę i że obstawał przytem, aby była zamieszczoną w traktacie.

Cała dążność traktatu ma cechę wyłącznie pokojową, napróżnoby tam szukać dumy tryumfu, lub upokorzenia doznanych klęsk. Ponieważ chciano dopełnić dzieła pojednania i zbliżenia, starano się za

wspólną zgodą uchylić z niego wszelkie wspomnienia wojny. Około stołu obrad niebyło już ani zwycięzców, ani zwyciężonych, lecz jedynie reprezentanci wszystkich wielkich mocarstw europejskich, zebrani dla załatwienia przemijających niesnasków i tych złowróżbnych nieporozumień, których skutki nieszczęsne są powodem ogólnego ubolewania; dla oznaczenia wreszcie owego koła, w którém na przyszłość poruszać się ma polityka europejska. Mocarstwa zachodnie powtarzały zawsze, że nieprowadzą wojny dla wojny, lecz jedynie dla zaprowadzenia i utrwalenia pokoju europejskiego, który się zagrożonym wydawał. Pokój paryzki jest tryumfem téj polityki, a traktat z 30go marca jest ostatnim jego wyrazem.

Cesarz Aleksander przyjmując warunki przedstawione przez Austryę, zdecydował się na ofiary przykre dla miłości własnéj rosyjskiego państwa i trzymał się dosłownie ducha warunków. Zbiera on dziś owoce swego zaszczytnego postępowania i prawdziwéj zręczności, gdyż nietylko ułatwił zawarcie pokoju, lecz podał oraz mocarstwom sprzymierzonym sposobność podpisania warunków, które stają się dla Europy rękojmią bezpieczeństwa, tyle dla niéj potrzebnego, nieubliżając honorowi i godności Rosyi.

Czytamy w *Monitorze* następującą wzmiankę o rewii odbytéj przez Cesarza na polu marsowem:

„Cesarz wsiadł na koń o godzinie 12½ w dziedzińcu tuileryjskim; poprzedzali go koniuszowie, oficerowie służbowi i adjutanci. Około Cesarza gromadził się liczny i świetny orszak jenerałów francuzkich i obcych umyślnie w tym celu zaproszonych. Na czele ich widziano księcia Napoleona i księcia Reuss, jenerała hr. Orłowa i oficerów rosyjskich przydanych do jege poselstwa; marszałka Narvaez, margrabiego de Villamarina, ministra sardyńskiego, barona Seebach ministra saskiego, jenerała Prima, hrabiego Reuss, marszałka Vaillant ministra wojny, marszałka Canrobert. Marszałek Bosquet cierpiący jeszcze w skutku ran swoich nie mógł pośpieszyć na zaproszenie N. Pana.

Na przodzie i w tyle orszaku znajdował się szwadron stu-gwardzistów. Cesarz udając się na pole marsowe przejeżdżał przez ogród tuileryjski. Wszędzie w przejeździe jego, tłum napełniał okrzykami powietrze.

Po za mostem jenajskim wspaniały przedstawił się widok. Wojsko ustawione w wzorowym porządku oddawało Cesarzowi honory wojskowe i łączyło okrzyki swe z okrzykami tłumu, zapełniającego wyżyny otaczające pole marsowe.

J. C. Mość przejechał stępo po przed frontem wojska środkiem linii piechoty i jazdy, a potem stanął pod wielkim pawilonem szkoły wojskowéj, zamienionym w trybunę honorową, którą zajmowała księżna Matylda, księżna Bacciochi, księżna Murat, następnie członkowie kongresu, ministrowie, prezesowie wielkich korporacyi państwa i damy zaproszone.

Cesarz prócz legii honorowéj miał na sobie jedyny obcy order Podwiązki.

Była 3½ gdy ostatnie szwadrony przedefilowały przed Cesarzem. Wyraziwszy marszałkowi naczelnie dowodzącemu zadowolenie swe z dobréj postawy wojska i dokładności jego ewolucyi, opuścił N. Pan pole marsowe i udał się przez ogród do pałacu tuileryjskiego na powrót.

Okrzyki: *Niech żyje Cesarz! niech żyje Cesarzowa! niech żyje syn cesarski!* rozlegały się równie i w téj chwili jak w czasie wyjazdu Cesarza z Tuileryów.

Nigdy Cesarz nieodbierał jeszcze żywszych dowodów miłości i zapału mieszkańców Paryża. Piękny ten dzień wryje się głęboko w pamięć wszystkich, którzy byli jego świadkami.

Monitor tak nadmienia o festynie wyprawionym przez hr. Walewskiego dla pełnomocników:

„Wczoraj był w ministeryum spraw zagranicznych z powodu podpisania pokoju, wspaniały obiad o 72 nakryciach, na którym byli obecni pełnomocnicy na kongresie, nuncyusz papiezki jako też całe Ciało dyplomatyczne; arcybiskup paryzki, ministrowie, prezesowie: senatu, Ciała prawodawczego i rady państwa, marszałkowie Francyi, jenerał gubernator Inwalidów, w. kanclerz legii honorowéj itd.

Hr. Walewski wzniósł toast za trwałość pokoju, „pokój będzie trwałym rzekł on, gdyż jest zaszczytnym dla wszystkich.“

Wszyscy goście przyjęli ten toast z największem uniesieniem.

Rosya.

Rosya zwiększyła świeżo swoje posiadłości na oceanie Spokojnym, w pobliżu rosyjskiéj Ameryki: ukazem cesarskim z 17go marca wcielone zostały do rosyjskiego państwa trzy wyspy z Archipelagu Jerzego III; największa z tych wysp otrzymała nazwę wyspy Mikołajewskiéj. Leży ona niedaleko Nowego-Archangielu, będącego niejako stolicą rosyjskich posiadłości w Ameryce i rezydencyą jenerał-gubernatora; nadto Nowy-Archangiel jest główną siedzibą wielkiego rosyjsko-amerykańskiego towarzystwa handlowego. Wcieloną także została do posiadłości rosyjskich wyspa Kodiak. Dzisiaj przeto posiadłości rosyjskie w Ameryce składają się: z wysp Aleuckich, z archipelagu Pribibarskiego, z niedawno przyłączonych wysp Sipiwok, z archipelagu Jerzego III i wyspy Kodiak, które świeżo wcielonemi zostały, nakoniec z rozległych wybrzeży Ameryki północnéj ciągnących się aż do Nowego-Hanoweru ku Kalifornii i dotykających angielskiéj Ameryki. Według najnowszych obliczeń, te posiadłości rosyjskie mają rozległości 18,000 mil kwadratowych i 78,000 mieszkańców.

— Dalsze wiadomości o podróży Cesarza Aleksandra do Finlandyi ograniczają się tylko na doniesieniu, iż przez 25ty marca bawił monarcha ten w Helsingforsie, gdzie zwiedził warsztaty okrętowe, fortyfikacye i odbył przegląd wojsk, a mianowicie dwóch pułków grenadyerskich, batalionu strzelców i kilku ekwipażów floty finlandzkiéj; następnie udał się do Sweaborga, a po obejrzeniu warowni i bateryj oraz szpitalu marynarki, wrócił do Helsinforsu, gdzie dla niego dawała bal szlachta i miasto. Mówią, że Cesarz zwiedzi jeszcze tylko Abo a na 30go marca wróci do Petersburga.

Królestwo Polskie.

Gazeta rządowa Królestwa Polskiego ogłasza następujący reskrypt cesarski, wydany na imię jenerał-adjutanta, jenerała jazdy hrabiego Krasińskiego, członka Rady państwa i Rady administracyjnéj Królestwa.

„Hrabio Wincenty synu Jana! Poruczywszy wam czasowy zarząd służby cywilnéj w Królestwie Polskiem, pragnąłem dać wam nowy dowód mojego uwzględnienia długoletniéj służby waszéj i doświadczenia, a szczególniéj tego zaufania w Bogu spoczywającego Najjaśniejszego Cesarza i mojego, do którego nabyliście prawa i przez odznaczające się zasługi i przez niezachwiane przywiązanie do Tronu.

Przyjąwszy na siebie przy nadwątlonych już siłach, tę ciężką pracę, w zupełności odpowiedzieliście mojemu zaufaniu. We wszystkich czynnościach waszych, z serdecznem zadowoleniem, widziałem żarliwą gorliwość waszą ku pożytkowi służby rządowéj, niezmordowane czuwanie nad szybkiem biegiem interesów, przezorne przedsiębranie skutecznych środków dla zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego i w ogólności troskliwość o pomyślność zostającego pod waszym zarządem kraju, licznemi klęskami w ostatnim czasie dotkniętego.

Przy zdaniu obecnie przez was zarządu Królestwa przeznaczonemu przez Nas namiestnikowi, poczytuję za miły obowiązek wynurzyć wam moje zupełne zadowolenie i najszczerszą wdzięczność za ten nowy dowód chwalebnéj służby waszéj.

Pozostaję ku wam na zawsze życzliwym

Aleksander.

St. Petersburg dnia 4 marca 1856 r.

Teatr wojenny.

W ostatnim numerze pisma naszego zaczęliśmy kreślić obraz teraźniejszego, po ukończeniu wojny, stanu wszystkich wojsk rosyjskich, aby okazać zmiany sprawione przez wojnę, i podaliśmy już skład i dowódzców jednego wielkiego oddziału tychże wojsk, to jest *gwardyi i grenadyerów*. Dzisiaj, ciągnąc daléj ten przedmiot, przechodzimy do drugiego wielkiego oddziału wojsk, zwanego *armią czynną*.

Armia czynna. Naczelny wódz armii czynnéj, jen. art. jen. adj. Gorczakow. Sztab główny całéj armii czynnéj: szef sztabu, vacat. Kwatermistrz jeneralny, jen. maj. Frołow II; jenerał dyżurny, jen. maj. Zabołowski; naczelnik artyleryi, jen. por. Stachowicz; naczelnik inżynieryi jen. por. Aureggio; jeneralny intendent, tajny radca stanu senator Pogodin; ataman polowy kozacli, jen. por. Kuźniczew I; jeneralny audytor, rzeczywisty radca stanu Kelajew; dyrektor szpitali, jenerał major Krasnik; naczelny lekarz, radca tajny Czeterkin; przydzieleni do sztabu głównego do szczególnych poruczeń: jen. maj. Bentkowski, i jen. maj. Ciechanowski. Nadto do sztabu tego należą adjutanci naczelnego wodza.

Cała *armia czynna* dzieli się pod względem strategiczno-wojennym (który to podział dopiero w czasie obecnéj wojny nastąpił) na *armie*, pod względem zaś organicznym na *korpusy*. Pod względem strategiczno-wojennym armia czynna podzieloną jest na pięć armij: *zachodnią, środkową, południową, krymską i baltycką*; pod względem organicznym, na sześć korpusów piechoty i trzy korpusy jazdy rezerwowéj.

Armia zachodnia. Główna kwatera w Warszawie. Główno-dowodzący, jenerał-artyleryi Sumorokow I. Sztab armii: szef sztabu, jenerał-major Fonton de Varracon; kwatermistrz jeneralny, pułkownik Semejka; jenerał dyżurny, jen. major Lewicki-Leontiew; naczelnik inżynieryi, vacat; naczelnik artyleryi Łutowski; polowy ataman kozaków jenerał-major książę Bebutów; jenerał policmajster i dowódzca głównéj kwatery, jenerał-porucznik Burmann I; dyrektor szpitali, jen. maj. Stein; jeneralny intendent jen. maj. Oppermann; naczelnik pociągów puł. Tarszin; naczelny lekarz, radzca stanu Przesmycki. Armia ta składa się z części korpusu 1go, z rezerw korpusów 1go i 2go i z kilkunastu tysięcy milicyi; szczegółowy skład armij podamy niżej.

Armia środkowa. Główna kwatera w Kijowie. Główno-dowodzący, jenerał piechoty Paniutin Iszy. Sztab armii: szef sztabu jenerał-porucznik Tuczków; kwatermistrz jeneralny, jener. maj. ks. Goliczyn IV; jenerał dyżurny, jen. maj. Fomin I; naczelnik artyleryi, jenerał-porucznik Staden I; naczelnik inżynieryi jen. maj. Kowalewski; polowy ataman kozaków jen. maj. Orłów II; jenerał policmajster i dowódzca głównéj kwatery, pułk. Trepow; naczelnik pociągów podpułk. Dewojeczniew. Armia ta składasię z części 2go korpusu piechoty, z korpusu jazdy rezerwowéj, z rozmaitych rezerw i z licznych dróżyn milicyi.

Armie krymska i południowa, tojest wojska stojące na teraźniejszym teatrze południowym. Główna kwatera w Bakczyseraju. Główno-dowodzący wszystkiemi siłami lądowemi i morskiemi armij krymskiej i południowéj, jenerał piechoty Lüders I. Jeneralny sztab obu armij: szef sztabu, jen. por. Niepokojczycki; kwatermistrz jeneralny, jen. por. Buturlin III; jenerał dyżurny, jen. por. Uszakow; naczelnik artyleryi, jen. por. Sierzputowski; naczelnik inżynieryi, jen. por. Buchmeyer; polowy ataman kozakow, jen. maj. hr. Orłow-Denisow; jenerał-policmajster, jen. maj. Beg-Kokum; jeneralny intendent, jen. maj. Sattler II; dowódzca głównéj kwatery, pułk. Suponiew; dyrektor szpitali, jen. maj. Ostrogrodzki; oficer dyżurny, podpułk. Władisławiew; naczelny lekarz, rzeczywisty radzca stanu Schreiber; naczelnik kancelaryi, radzca kolegialny Chociński.

Armia południowa, stanowiąca część poprzedniéj i zostająca również pod naczelném dowództwem jen. Lüdersa. Główna kwatera w Mikołajewie. Dowódzca téj armii i sił morskich w Mikołajewie, jenerał artyleryi Suchozanet. Sztab armii: szef sztabu, jen. maj. ks. Wasilczykow II; kwatermistrz jeneralny, jen. maj. Gliebow II; jenerał dyżurny, jen. maj. Czerwiński I; naczelnik artyleryi, jen. maj. Meyer I; naczelnik inżynieryi, jen. major Clemens; jenerał policmajster, pułk. Samarszi; dyrektor szpitali, pułk. Nikitin; naczelny lekarz, rzeczywisty radzca stanu Czernobajew. Obie te armie, krymska i południowa, które od dwóch lat walczą na linii bojowéj, składają się z połowy prawie wojsk rosyjskich; w armiach tych znajdują się korpusy: 3ci, 4ty i 5ty, oraz części korpusów 2go, 6go i grenadyerskiego, nakoniec część korpusu lekkiéj jazdy rezerwowéj i korpusu dragońskiego; rezerwami i drużynami milicyi wypełniono bataliony zdziesiątkowane w bojach, a do połowy, a czasem i więcéj zmniejszone przez choroby.

Armia baltycka. Główna kwatera w Mitawie, a właśnie w tych dniach przeniesiona do Rygi. Dowódzca armii, dawniéj jen. jazdy Siewers, dzisiaj zaś jen. ks. Italijski-Suworow-Rymnicki. Sztab armii: szef sztabu, jen. major hr. Hajden II; kwatermistrz jeneralny, pułk. Ignaciew; oficer dyżurny, pułk. Masonius; naczelny lekarz, rzeczywisty radzca stanu Skabejew. Armia ta składa się z części korpusów 1go, grenadyerskiego i gwardyjskiego pieszego, z jazdy nieregularnéj kozackiéj i kirgiskiéj, i z licznych drużyn milicyi.

Dalszy ciąg obecnego stanu wojsk rosyjskich zamieścimy w następnym numerze.

Ostatnie wiadomości z teatru wojennego i w ogóle co do sprawy wojennéj, ograniczają się do następujących: Flotylla angielska wraca z Baltyku do Anglii, gdyż chociaż traktat pokoju obowiązuje dopiéro po potwierdzeniu go przez panujących, jednak zaraz po podpisaniu pokoju w Paryżu, zawieszenie broni rozciągniętém zostało do czynności na morzu, a przeto blokada portów rosyjskich zniesioną została. Rząd rosyjski rozpuścił rekrutów pobranych ostatnim poborem 27go marca w Królestwie Polskiém, wyjąwszy tych, którzy zbiegłszy przed poborem, ujęci późniéj zostali; Cesarz wstrzymał organizacyę drużyn milicyi morskiéj w Finlandyi i w Estonii, przeznaczonych do obrony brzegów i na flotę wiosłową. Dzienniki angielskie rozprawiają jak użyć zaciągniętych przez Anglię legionów niemieckiego, włoskiego i szwajcarskiego i proponują, aby z legionów tych założyć osady wojskowe: z niemieckiego na przylądku Dobréj-Nadziei, gdzie właśnie toczy się wojna z Kaframi; z szwajcarskiego i z włoskiego w Kanadzie, w Nowym-Brunszwiku i w Australii. *Morning Post* wystawia korzyści z tego systemu kolonizacyi wojskowéj. Nie widzimy jednak aby rząd angielski czynił jakie w tym celu przygotowania, owszem, zgromadza on te wszystkie legiony w Trebizondzie; może silnym korpusem chce zająć tam stanowisko wojskowe, czekając dalszych skutków zawartego pokoju. Również Turcya przewozi do Trebizondy wojska swoje z Mingrelii, a nawet wkrótce załoga otomańska opuścić ma Suchum-Kale.—Wiadomości z krymskiego teatru wojennego sięgają tylko do 24go marca, niewiemy przeto jakie wrażenie wywarło tam doniesienie o podpisaniu pokoju.

Inwalid Ruski podaje następujący wyciąg z raportu jenerał-majora Brinnera, dowodzącego korpusem guryjskiem, który działał przeciw korpusowi Omera paszy i Mingrelii: „Część korpusu tureckiego oddaliła się z Mingreli, albowiem 4000 nizamów (piechoty regularnéj) wsiadło na okręty i odpłynęło z Mingrelii do Kobuletu. Dnia 20go lutego 4ry statki z wojskiem i bagażami, w skutkn czego rozlokowany koło Redut oddział Omera paszy znacznie się zmniejszył. Pozostali Turcy sypią szańce. Po cofnięciu się z okolic Chołoni i Zugdid, choroby podług opowiadań szpiegów, zaczęły silnie pomiędzy wojskami tureckiemi grasować, w skutku czego śmiertelność wzmogła się. Przed wysłaniem niniejszego raportu, jen. maj. Brünner otrzymał wiadomość prywatną, iż podpor. ks, Mikeladze z drużyną mingrelską pieszą i porucz. Maczułtadze z drużyną guryjską rezerwową, zwarli się z nieprzyjacielem koło połączenia rzéki Ciwi z kanałem ciwskim, o 6 lub 7 wiorst od Redut-Kale, przyczem nieprzyjaciel poniósł stratę, lecz nie wiadomo z pewnością jak wielką. Następnie obie drużyny pomienione skierowały się przez las niewielki na brzegu morza położony ku rzéce Nabad, odległy o 5 lub 6 wiorst na lewo od redut, w celu niepokojenia ztamtąd nieprzyjaciela, jeżeli zdarzy się ku temu sposobność.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 7go kwietnia. W sobotę o godzinie 8éj wieczór ujrzano przebiegający ponad miastem naszem ognisty meteor w kierunku północo-zachodu na południo-wschód. Przebiegając przez horyzont oświecał nietylko najbliższą część nieba, ale nadto rzucał mocne światło na ziemię i zdaje się jakoby w niewielkiéj od ziemi znajdował się odległości, bo leciał poniżéj chmur, miał formę kuli podłużnéj płomieniącéj ogniem niebieskawem, a od któréj z szelestem mocnym sypały się iskry żółte, jakby krople ognia. Za sobą ciągnął on długi pas ognia jakby z iskier złożonego. Meteor ten zagasł wprost nad plantacyami pomiędzy ulicą Szewską, Szczepańską i Krupniczą.

— *Gazeta Wiedeńska* donosi teraz o wypadku jaki się zdarzył na kolei galicyjskiéj w d. 3 marca wieczór niedaleko Słotwiny, a to w skutku przerwanej komunikacyi telegraficznéj. Lokomotywa pociągu nie awizowanego do stacyi słotwińskiéj wpadła na siedm wozów wracających od wożenia żwiru, zdruzgotała takowe, ludzi poczęści z wozów na szczęście zwaliła, zabiła jednego konia a inne dwa tak pokaleczyła, że je musiano dobić. Nieszczęściem stracił w tym przypadku jeden człowiek życie, był to woźnica ostatniego wozu, ktory naprzód lokomotywa dognała; reszta ludzi lekko pokaleczonych została.

— Lwowskie Towarzystwo Dobroczynności zebrało kwestą wielkopiątkową odbywaną przez damy 1527 złr.

Kurs papierów publicznych i pieniędzy.

Wiedeń. *Kursa telegraficzne z dnia 7go kwietnia.* Metaliki 5-procent. $86\frac{13}{16}$. — Metaliki $4\frac{1}{2}$-proc. 78.— Metaliki 4-proc. 66. — Metaliki 5-proc. z r. 1853 $74\frac{7}{8}$. Metaliki 5-proc. z r. 1842 —. — $2\frac{1}{2}$-proc. $84\frac{7}{12}$. — 1-proc. $19\frac{1}{2}$ z ciągn. — z 1830 r. 250, 302. — Pożyczka narod. 5-procent. $87\frac{7}{16}$. — dto $4\frac{1}{2}$-proc. 76.— dto z r. 1850 4-proc. 67. — Augsburg $100\frac{7}{8}$. — Londyn złr. 10 kr. 2. — Paryż 119. — Akcye Bankowe 1152. — Akcye kolei żel północ. — — Ferdyn. —.— Pożyczka z r. 1851 lit. A. —. — B. —. — Ost-Donau Dampfschif. —.

Kurs krakowski z d. 7 kwietnia. Bankn. austr. ż. $110\frac{1}{4}$, płacą $109\frac{3}{4}$. — Pruski kurant ż. $109\frac{1}{4}$ pł. $108\frac{3}{4}$. — Ruble sr. nowe ż. 104, pł. 103. — Cwanbygiery nowe żąd. 113, pł. 112. — Cwancyg. stare ż. 113, pł. 112. — Imperyały żądają 36, płacą $35\frac{1}{2}$. — Dukaty austr. holend. ż. $20\frac{3}{4}$, płacą 20. — 20-franki żądają $35\frac{1}{2}$, pł. 35. — List zast. polskie z kuponami żąd. $100\frac{1}{2}$, pł. $99\frac{3}{4}$. — Listy zast. galic. z kuponami ż- 87, pł. $86\frac{1}{2}$. — Listy Indemn. z kupon. żąd. 78,— płacą $77\frac{1}{2}$.

Kurs lwowski z dn. 4go kwietnia. Dukat holenderski złr. 4 kr. 43. — Dukat cesars. złr. 4 kr. 45. — Półimperiał ros. złr. 8 kr. 11.— Rubel ros. złr. 1 kr. 35. Talar pruski złr. 1 kr. 29. — Polski kurant i pięciozłotówka złr. 1 kr. 9. — Kurs list. zast. w galic. stan. Instytucie kredytowym: Instytut kupił prócz kuponów 100 po złr. — kr. — mk. — Sprzedał 100 po złr. 85 kr. 30.— Dawał za 100 złr. 85 kr. —. — Żądał złr. — kr. —.

Kurs wiedeński z 5 kwietn. Metaliki $86\frac{7}{8}$. Nowa pożyczka $68\frac{1}{4}$. — Akcye Banku wied. 1137. — Akcye kolei żelaznéj półnc. $296\frac{1}{2}$. — Agio od złota $5\frac{1}{2}$, od srebra $1\frac{1}{2}$. — Oblig. uwoln. grunt. $78\frac{1}{2}$. — Pożyczka ostatnia narodowa $87\frac{1}{2}$.

Przegląd polityczny.

Depesze telegraficzne.

Paryż 5 kwietnia. *Monitor* zamieszcza adres paryzkiéj gwardyi narodowéj z 28,105 podpisami z powodu urodzin syna cesarskiego.

Petersburg 4 kwietnia. Na giełdzie tutejszéj ogłoszono obwieszczenie ministra skarbu, wedle którego wolny wywóz zboża wszelkiego rodzaju z cesarstwa rosyjskiego jest dozwolony na mocy ukazu cesarskiego z tegoż samego dnia. (P. wyżéj).

Turyn 5 kwietnia. Ostatni pułk legii włosko-angielskiéj odpłynął na Wschód. Osada okrętowa parowców „Wiktor Emanuel“ i „Hrabia Cavour“ oddana została w części do lazaretu w skutku wywiązania się tyfusu, a nie jak się obawiano, dżumy.

Genua 3 kwietnia. Aresztowano tu mniemanogo księcia Clermont, to jest, osobę pod tém imieniem podróżującą; przy żonie jego mniemanéj księżnéj Clermont znaleziono kosztowności za 3 miliony franków, które mają z Francyi pochodzić.

Rzym 3 kwietnia. Kardynał Patrizi, który ma zastępować Jego Świątobliwość jako ojciec chrzestny przy dziecku Cesarza Napoleona, wybiera się w drogę; bierze on z sobą różę złotą przeznaczoną dla Cesarzowéj Eugenii. Jendrał Allouveau de Montréal kazał podobno przysposobić kwatery dla nowéj brygady francuskiéj. Margr. Monclar podał jak mówią w porozumieniu z towarzystwem lombardzko-weneckiem bardzo dogodne warunki w celu objęcia na siebie wszystkich kolei w państwie kościelnem.

O powrocie pełnomocników konferencyjnych z Paryża rozmaite krążą pogłoski. Jedne z nich naznaczają powrót ten bardzo bliskim, a nawet wymieniają dni wyjazdu, inne odkładają go na bardzo późno. Zdaje się, iż w téj mierze niemasz jeszcze i w Paryżu nic pewnego. *Gazeta Krzyżowa* twierdzi, że bar. Manteuffel lubo nie długo już zabawi w Paryżu, wszelako nie wcześniéj wróci, dopóki wszystkie układy nie będą skończone.

Dnia 4go b. m. odbyło się w Paryżu posiedzenie konferencyj, na którém miano załatwić pewne jeszcze formalności.

Dzienniki niemieckie, a między niemi urzędowa *Gazeta Lipska* donoszą, że baron Brunnow niewróci już na posadę posła rosyjskiego przy Rzeszy niemieckiéj, albowiem przeznaczonym jest na posła do Paryża.

Pruski *Staats Anzeiger* z dnia 5go b. m. zawiera rozporządzenie ministra handlu zabraniające sprzedaży na giełdzie zagranicznych akcyj, pożyczek i innych papierów publicznych, jeśli takowe nie są w zupełności pokryte, a papiery całkiem nawet zapłacone, mogą być pośredniczone na giełdzie partya po partyi tylko, każda z osobna.

Przyjechali od 6 do 7 kwietnia.

HOTEL POLLERA. Książę Jerzy Lubomirski wł. dóbr z Drezna. Michałowski Józef wł. dóbr z Bobrowa. Augustynowicz Seweryn wł. dóbr, Piliński Tadeusz wł. dóbr, Koch Wilhelm wł. dóbr z Tarnowa. Hr. Łoś Alfred wł. dóbr z Polski.

HOTEL DREZDEŃSKI. Sobolewska Maryanna obywatelka z Galicyi. Łysowska Anna obywatelka z Tarnowa.

HOTEL ROSYJSKI. Jan Maraczyński malarz historyczny ze Lwowa. Feliks hr. Romer wł. dóbr z Tarnowa. Emilia Wietzka obywatelka, Joanna Laskowska ob. z Prlski. Franciszek Werzeński obywatel z Galicyi. Julia Kubecka wł. dóbr z córkami z Polski. Teodor Fiałkowski obywatel z Rzeszowa.

HOTEL SASKI. Adolf hr. Poniński wł. dóbr z Galicyi. Franciszek bar. Lewartowski posiad. dóbr z Galicyi. Maksymilian Oborski wł. dóbr z Warszawy. Hipolit hr. Lubieniecki wł. dóbr z Polski. Wojciech Brandys wł. dóbr z Kalwaryi. Stanisław Brandys z Kalwaryi. Józef Hölzel wł. dóbr z Polski.

KOLEJ ŻELAZNA

codziennie

Pociągi osobowe odchodzą z Krakowa:

Do Dębicy { o godzinie 12téj min. 35 po połud. / o godzinie 10téj min. 35 w nocy.

Do Oświęcima { o godzinie 4téj min. 35 z rana. / o godzinie 2éj min. 40 po połud.

Przychodzą do Krakowa:

Z Dębicy { o godzinie 3éj min. 20 z rana. / o godzinie 1éj min. 40 po południu.

Z Oświęcima { o godzinie 11téj min. 25 przed połud. / o godzinie 9téj min. 15 wieczorem.

TREŚĆ DZIENNIKA URZĘDOWEGO

do Gazety Lwowskiéj.

Zawezwania. Sąd obw. Stanisławowski: pp. Ignacego, Józefa i Annę Hojeckich celem ekstabulacyi z wsi Ladskie w obw. Stanisławowskim zahipotekowanéj sumy 2410 złr. — Sąd obw. Samborski: panią Bibiannę Chotyniecką wierz. hip. dóbr Wołczy, term. staw. w Samborze 10 kwietnia r. b. — Sąd obw. Złoczowski: Ernesta Lubicz Kochańskiego, term. staw. 21 września r. b.

Konkursa. Posada kancelisty przy urz. pow. w Uścieczku (300 złr.) term. do 16 czerwca r. b. — Posady tłumaczów przy c. k. sądach z języka francuskiego, włoskiego, rosyjskiego i hebrajskiego; term. do 31 maja r. b. w Samborze. — Posady tłumaczów przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie z języków: rosyjskiego, mołdawskiego, francuskiego i włoskiego; term. zgłosz. do 4 tyg. od ostat. obw. w *Gaz. Lwow.*

Licytacye. W dniu 18 kwietnia r. b. w Jaworowie 5-letnia dzierżawa kąpielnego zakładu w Skle. (cen. wyw. 204 złr. 56 kr. m.) — W d. 30 kwietnia, 30go maja i 26 czerw. realność we Lwowie pod L. 86, (cena wyw. 14,859 złr. 29 kr.) — W d. 9 lub 10 lipca r. b. propinacya miejska w Tarnopolu. — W d. 15 maja, 12 czerwca i 10 lipca, realność w Tarnopolu pod L. 233 (cen. wyw. 2799 złr. $8^1/_3$ kr.) — W d. 15 kwietnia, 22 kwietnia i 2go maja r. b. w Przemyślu dzierżawa dóbr Dydyatycze w obw. Przemyskim położonych, (cen wyw. rocznego czynszu 4200 złr.) — W d. 24 kwiet. r. b. w Sanoku naprawa gościńca w okr. drożnym Dubieckim, (cena wyw. 4705 złr. 54 kr.) — W d. 4 czerwca i 9 lipca dóbr. Łukowa w Sanockim obw. (cen. wyw. 42,220 złr.) — W d. 26 czerw. i 17 lipca r. b realność w Samborze pod L. 10, 91 (cen. wyw. 1107 złr. 26 kr.)

Wiadomości handlowe i przemysłowe.

Gdańsk 3 kwietnia. Zawarcie pokoju sparaliżowało w Anglii handel zbożowy, bo i sprzedający i kupujący w tym zupełnie nowym stanie rzeczy rozpatrzyć się, tudzież widoki i szanse spokojnie ocenić wiżzą potrzebę. Mimo to jednak targ ostatni poniedziałkowy zwłaszcza ku końcowi wyraźne okazywał ożywienie i dobroć; pszenica łatwy znajdowała odbyt. W ogólnym przekonaniu stagnacya jest tylko chwilową, bo realne potrzeby konsumpcyi w najludniejszych częściach Europy dają gwarancyę utrzymania się stałego cen obecnych wysokich.

W ciągu tygodnia dostarczono do Londynu:

	pszen.	jęczm.	owsa	bobu grochu	siem. ln. rzep.	mąki cent.
z kraju	6,854	4,829	6,544	1139	—	37,540
z zagr.	24,661	985	15,715	10,124	—	27,940

Targi prowincyonalne szkockie i irlandzkie trzymały się mocno przy ostatnich cenach.

We Francyi z każdym dniem stósownie do obfitości dowozu pogody i chwilowych wrażeń fluktuacye mają miejsce, ceny jednak materyalnie nie uchyliły się.

W Holandyi, Hamburgu i innych portowych miastach targi pod wpływem zawarcia pokoju były niejako zawieszone.

Na naszéj giełdzie żadnych tranzakcyj i żadnych nie było interesów, i dawne ceny nominalnie pozostają tylko dla piekarzy, bo o ile nam wiadomo na spekulacyę eksportową nic nie kupiono.

Czas mieliśmy dość piękny i suchy. Nawigacya na Wiśle ustała.

Kursa zamian: Hamburg $44^3/_4$. Amsterdam 102. Paryż. — Londyn $6,21^3/_4$. — Warszawa nie notowana.

Aleksander Makowski & Comp.

Inseraty.

C. k. Teatr niemiecki.

We wtorek 8 kwietnia trzeci i ostatni gościnny występ pani R. Herrmann Czillag w operze Donnizettego p. t. **LUKRECYA BORGIA.**

We środę 9 kwietnia pożegnalny benefis dla pani Herrmann Czillag.

Od ekspedycyi CZASU.

Na dniu 7 b. m. wysłano „**DODATEK do CZASU**“ na następujące stacye pocztowe: Lwowa, Lutowisk, Luzania Łancuta; — N. Wiśnicza, Narajewa, Niżniowa, Niska, Nowego-Targu, Nadworny, N.-Sącza; — Ottyni, Orawicy, Obertyna, Olszanicy, Oświęcima; — Podhajec, Podhorców, Przemyśla, Pilzna, Przeworska, Pragi, Przemyślan, Pestu, Presburga; — Rzegociny, Radymna, Rawy-Ruskiéj, Rohatyna, Rymanowa, Radomyśla, Rozdołu, Rudek, Rzeszowa, Rzymu; — Starego-Sącza, Sadogóry, Suczawy, Skola, Szczakowy, Seretu. Reszta prześle się w następnych dniach.

Do dzisiejszego numeru dołącza się DODATEK URZĘDOWY.

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.

Dnia	Godzina	Wys. bar. w lin. par. przy 0°Reaum.	Stan ciepł. podług Reaumura	Wilgotn. powietrza względna	Kierunek i natężenie wiatru	Stan nieba	Zjawiska napowietrzne	Zmiana ciepła w ciągu dnia od	do
5	2	327‴ 24	+13°4	29	południowy słaby	pogoda z chmurami			
	10	326 66	+ 8 6	72	pł. zachodni słaby	chmurno	deszcz	+4°0	+13°6
6	6	325 58	+ 5 2	91	północny „	pochmurno			
	2	325 80	+13 2	43	zpł. zachodni słaby	chmurno	deszcz		
	10	326 65	+ 6 4	89	zachodni „	pogoda z chmurami		+4 0	+13°3
7	6	326 90	+ 2 0	95	„ „	„	mgła		

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* rządzca drukarni.

Dodatek do N. 81 Dziennika „CZAS“ z d. 8 Kwietnia 1856.

URZĘDOWE.

(726) **Edict.** (1-3)

[L. 2534.] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte werden in Folge Einschreitens der Frau Helene Fox 1. Ehe Gebułtowska, mütterlichen Vormünderinn und bücherlichen Besitzerinn und Bezugsberechtigten Behufs der Zuweisung des mit Erlass der der Krakauer k. k. Grundentlastungs-Ministerial-Commission vom 2 Juli 1855 Z. 2816 g. G E. für das im Bochniaer Kreise lib. dom. 18. pag. 435 liegende Gut Łapanów samt dem Vorwerke Wymysłów bewilligten Urbarial-Entschädigungskapitals pr. 2450 fl. C. M., diejenigen, denen ein Hypothekarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderungen und Ansprüche längstens bis zum 31. May 1856 bei diesem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;

b) den Betrag der angesprochenen Hypothekarforderung, sowohl bezüglich des Kapitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Kapitale geniessen;

c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und

d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierorts wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Uiberweisung seiner Forderung auf das obige Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinenden Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25 September 1850 getroffenes Uibereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Kapital überwiesen worden, oder im Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8 November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow am 18. März 1856.

Obwieszczenie.

Ze strony c. k. urzędu powiatowego z Muszyny, niniejszém oznajmia się, jako następujące we wieku rekrutacyi podległym zostające indiwidua z okręgu tutejszo krajowego w b. r. do stawienia na plac assenterunku powołani są:

Z Banicy	1835	Grzegorz Kuńczyk	z pod Nr. 19
„	„	Jan Federczak	„ 40/2
„	1834	Klemens Dziadyk	„ 64/1
„	„	Wasko Andrasz	„ 65/1
„	1833	Wasko Garbera	„ 72/1
„	„	Stefan Choroszczak v. Sycz	„ 77/2
„	1832	Hryc Kuńczyk	„ 19/1
„	„	Tomasz Adamowicz	„ 25/1
„	„	Hryc Fedorcza	„ 40/2
„	„	Filo Grycz	„ 61/2
„	1830	Jsak Lasz	„ 23/1
Z Beresta	1835	Mikita Olesniewicz	„ 22/1
„	1834	Jan Warcholak	„ 13/1
„	1833	Kryzanty Słota	„ 58/2
„	1832	Sylwester Czupak	„ 76/1
„	1831	Tuko Warcholak	„ 13/1
„	1829	Łukasz Maściuch	„ 35/2
Z Bilicznej	1833	Jan Maliniak	„ 20/1
„	„	Antoni Horoszczak	„ 25
„	1833	Nazar Boleszczak	„ 8/2
„	„	Józef Coroszczak	„ 25/1
„	„	Piotr Witko	„ 32/1
Z Brunar wyżnich	1834	Marko Maczeczka	„ 2/2
„	1831	Maxim Popowicz	„ 14/2
„	„	Tymko Szypski	„ 56
„	„	Tomasz Sroka	„ 57
Z Brunar niżnych	1834	Basil Leszczyński	„ 21/2
„	1834	Jan Sroka	„ 64/1
„	33	Jan Zuk	„ 10/1
„	32	Lorentz Bubernak	„ 9/1
„	31	Piotr Halczak	„ 5/1
„	31	„ Betlecz	59
„	30	Jacko Girnik	„ 19/1
Z Czarnej	35	Ciril Gambalik	„ 71/1
„	34	Jędrzej Hubiak	„ 11/2
„	34	Konrad Gombalik	„ 67/1
„	33	Mikita Czerniański	„ 12/1
„	32	Eliasz Szcześniak	„ 23/2
„	—	Konstant Stafiniak	„ 59/2
„	1830	Stefan Walentyk	„ 34/1
„	—	Janko Kopyściański	„ 42/1
„	—	Ficko Swertniański	„ 55/2
„	1829	Izydor Kirda	„ 43/1
Z Czertyzny	1835	Atanazy Paluszek	„ 15/1
„	34	Jan Kopyściański stanu wolnego	18/1
„	—	Pantaleon Rapicki	z pod Nr. 4
„	1831	Hryc Kochan	„ 19/2
Z Czyny	1835	Maxym Fedorczak	„ 4/1
„	—	Joachim Fedorczak	„ 27/1
„	—	Dyoniz Dziadyk	„ 39/1
Z Czyny	—	Teofil Fedorczak	z pod Nr. 46/1
„	—	Prokop Grycz	„ 50/1
„	—	Łukasz Porucznik	„ 9/1
„	1834	Safron Japacz	„ 19/1
„	—	Jakob Czydyło	„ 69/1
„	—	Sebastyan Dorosz	„ 79/1
„	—	Mikołaj Dziadyk	„ 96/1
„	—	Michał Papacz	„ 98/1
„	1833	Alexander Lasz	„ 6/1
„	—	Wincenty Czydyło	„ 12/1
„	—	Mikita Fedorczak	„ 27/1
„	1833	Tymko Dziadyk	„ 36/1
„	—	Cypryan Wadower	„ 97/1
„	—	Tadeusz Lasz	„ 8
„	—	Tytus Papacz	„ 98/1
„	1831	Jacko Czydyło	„ 3/1
„	—	Filo Lasz	„ 6/1
„	—	Jan Czydyło	„ 10/1
„	—	Fuk Fedeszczak	„ 27/1
„	—	Ambros Fedoszczak	„ 28/1
„	—	Teodor Dziadyk	„ 29/1
„	—	Jędrzej Bodniewski	„ 71/1
„	1830	Roman Lask	„ 93/1
„	1829	Jan Dorasz	„ 79/1
„	—	Zachar Śmiertka	„ 111/2
Z Dubnego	1835	Piotr Chomiak	„ 24/1
„	—	Jurko Dudziak	„ 27/1
„	1833	Hnat Bossak	„ 62/1
„	1831	Pańko Majdak	„ 18/4
„	—	Maxym Hudak	„ 37/1
„	1829	Antoni Szebeslak	„ 38/1
Z Florynki	1835	Tymko Dubiec	„ 27/2
„	—	Bazyli Dubiec	„ 137/1
„	1834	Tadeusz Serafin	„ 50/2
„	—	Grzegorz Hasinga	„ 55/1
„	—	Teodor Dubin	„ 66/2
„	—	Josef Mnjczak	„ 73/1
„	1833	Teodor Dubiec	„ 17/1
„	1832	Prokop Maxymcyak	„ 138/1
„	—	Tećko Planka	„ 64/1
Z Jastrzębika	1834	Łukasz Lochnik	„ 30/1
„	—	Bazyli Wańko	„ 62/1
„	1833	Jan Hrabski	„ 24/1
„	1832	Eliasz Lechmanik	„ 22/2
„	—	Michał Kowalczyk	„ 29/1
„	—	Wasyl Drowniak	„ 51/1
Z Jaszkowéj	1835	Jan Szczambura	„ 27/1
„	1834	Mojżesz Hubiak	„ 25/1
„	1833	Gmyter Hubiak	„ 15/3
„	—	Klemens Kozak	„ 35/2
„	1832	Maxym Kliszcz	„ 52/1
„	—	Jósef Hunczak	„ 53/1
Z Jędrzejówki	1832	Jędrzej Kopacz	„ 48/1
„	—	Łukasz Kopacz	„ 52/1
„	1830	Hryć Nowak	„ 49/1
Z Izb	1835	Dawid Witka	„ 16/1
„	—	Manifany Kwoka	„ 18/4
„	—	Dmytir Maliniak raczéj Platkon	33/1
„	1834	Jan Jadłosk	„ 53/1
„	1833	Maxym Czuwała	„ 3/2
„	1832	Michał Kobań	„ 82/1
„	1830	Paweł Kwoka	„ 13/3
Z Kamienny	1835	Piotr Rylski	„ 16/2
„	—	Michał Wrona	„ 57/1
„	1834	Bazyli Żuk	„ 4/1
„	1832	Simko Pawurik	„ 22/2
„	—	Cinton Gogoc	„ 31/2
„	—	Antipa Goruki	„ 77/1
„	1830	Tymko Gogoc	„ 31/1
„	—	Wanio Gogoc	„ 31/1
Z Kotowa	1832	Konstant Dudka	„ 15/1
„	—	Michał Sowa	„ 22/1
„	1829	Konstant Terenczak	„ 13/1
Z Krynicy	1835	Jan Migacz	„ 209/1
„	1834	Jurko Perekta	„ 109/1
„	1833	Maciéj Muzelak	„ 13/1
„	—	Bartek Artym	„ 31/1
„	—	Tomasz Krechel	„ 111/1
„	—	Wanio Perekta	„ 113/1
„	—	Wanio Skwarła	„ 124/1
„	1832	Jan Dziurbiel	„ 147/1
„	—	Timko Binczarowski	„ 35/1
„	—	Hrya Muzelak raczéj Zwir	„ 54/1
„	1831	Paweł Łobodo	„ 40
„	—	Jacko Malarczyk	„ 120/1
„	1830	Michał Mozdziel	„ 178/1
„	1829	Teodor Tymura	„ 137/1
„	—	Dmyter Senczyk	„ 170/1
Z Krzyżówki	1835	Jakób Stankiewicz	„ 26/1
„	1834	Józef Stankiewicz	„ 26/1
„	1833	Michał Stankiewicz	„ 26/1
Z Leluchowa	1834	Aleksander Krynicki	„ 9/1
„	1833	Wasko Rewilak	„ 22/1
„	—	Jan Czupak	„ 24/3
„	—	Piotr Pasterczyk	„ 27/1
„	1832	Jędrzéj Czupak	„ 24/1
„	—	Leszko Czupinka	„ 55/1
„	1831	Gmyter Gaczina	„ 50/1
„	—	Maxym Ciunda	„ 54
„	1830	Michał Pyda	„ 1/2
„	—	Roman Rywilak	„ 22/1
„	—	Hnat Gaczura	„ 50
„	1829	Jan Pasterczyk	„ 21/1
„	—	Mikołaj Czupak	„ 24/1
„	—	Eliasz Czupinda	„ 55/1
Z Labowej	1835	Schmul Lustig	„ 46/1
„	—	Waśko Tychy	„ 96/1
„	1834	Asafat Lorczak	„ 25/2
„	—	Szymon Miterczyk	„ 64/2
„	1833	Stechmann Werner	„ 78/8
„	—	Jurko Ondycz	„ 132/1
Z Labowéj	—	Bazyli Fetko	z pod N. 36/2
„	1832	Jędrzej Jurczak	„ 96/2
„	—	Piotr Chowaniec	„ 20/1
„	1821	Salomon Degen	„ 135/1
„	1829	Wanio Filipiak	„ 50/1
Z Labowa	1835	Benedykt Połyniak	„
Z Maciejowey	1831	Maciej Rusin	„ 6/3
„	—	Stefan Kaliśniak	„ 39
Z Milika	1835	Tymko Guriga	„ 68/1
„	1829	Mikołaj Szost	„ 24/1
„	—	Jan Muryn	„ 45/1
Z Mochnaczki niżnej	1834	Eliasz Biszczak	„ 88/1
„	1834	Eliasz Biskup	„ 113/1
„	1833	Jan Prokop	„ 23/1
„	—	Jan Porucznik	„ 54/1
„	—	Jan Susicz	„ 86/1
„	—	Wania Garbera	„ 130/1
„	1832	Grzegorz Swoboda	„ 77/2
„	1830	Jacko Fedorczak	„ 30/1
„	1829	Jan Garbera	„ 42/1
Z Mochnaczki wyżniej	1835	Jan Polański	„ 51/2
„	1835	Grzegorz Biszczak	„ 61/1
„	1834	Panko Hojniak	„ 40/2
„	1833	Teodor Hrabski	„ 1/1
„	—	Jan Malatycz	„ 86/1
„	1832	Fećko Wardzal	„ 59/1
Z Muszyny	1836	Piotr Serafin	„ 44/2
„	—	Franc Bujarski	„ 49/1
„	—	Anton Sikorski	„ 92/1
„	—	Jędrzej Hurcy	„ 155/1
„	1834	Franz Rydelli	„ 88/2
„	—	Józef Buliszak	„ 107/2
„	1831	Jan Kulis	„ 264/1
„	—	Konstant Mirejowski	„ 341/1
„	1830	Jan Jurczak	„ 115/1
„	—	Jędrzej Jasiński	„ 224/1
„	—	Józef Tyliszczak	„ 309/1
„	—	Jraz Tymosz	„ 60/1
Z Muszynki	1835	Józef Hanuszczak	„ 47/1
„	—	Anton Papko	„ 45/1
„	—	Anton Pawełczak	„ 12/1
„	1834	Szymon Urszulak	„ 19/1
„	1833	Jędrzéj Tayfryk	„ 4/1
„	—	Anton Pollak	„ 72/1
„	—	Hryc Bogalski	„ 80/1
„	1832	Jan Duch	„ 39/1
„	—	Wasyl Jackanicz	„ 88/1
„	—	Osif Papko	„ 89/1
„	1831	Wasyl Urszulak	„ 19/1
„	—	Jan Jacknicz	„ 20/1
„	—	Anton Haniszczak	„ 47/1
„	—	Jędrzéj Polak	„ 85/1
„	—	Piotr Lyza	„ 92/1
„	—	Aftan Andrasz	„ 105/1
„	—	Danko Sarko	„ 108/1
„	1830	Jurko Pasternak	„ 23/1
„	—	Eliasz Zagura	„ 27/1
„	—	Konstanty Papko	„ 89/1
„	—	Teodor Pasternak	„ 99/1
„	—	Piotr Klepacz	„ 112/1
„	—	Michał Mindera	„ 113/1
„	1829	Jędrzej Klimkowski	„ 7/1
„	—	Jędrzej Mindera	„ 11/1
„	—	Konstanty Kowalicz	„ 13/1
„	—	Wanio Bierarzicz	„ 80/1
„	—	Michał Mindera	„ 81/1
„	—	Gmitro Pasternak	„ 99/1
Z Nowejwsi	1835	Porfiry Slusarczyk	„ 51/1
„	1833	Wanio Masciak	„ 6/1
„	1829	Osif Sawczak	„ 88/1
Z Pierunki	1835	Tomasz Trojanowicz	„ 78/1
„	1834	Dionizy Szczypczyk	„ 7/1
„	1833	Jan Wujciak	„ 9/1
„	1832	Mikołaj Szczypczyk	„ 41/1
„	1831	Filip Wanczak	„ 28/1
„	—	Tymko Słota	„ 40/1
„	1829	Waśko Rodak	„ 3/1
Z Polan	1835	Jan Klepacz	„ 13/1
„	1830	Wanio Polański	„ 4/1
„	—	Prokop Michta	„ 30/2
„	1829	Jędrzej Szczesniak	„ 18/1
Z Powroznika	1835	Teodor Pańczak	„ 87/1
„	1834	Cyryl Barna	„ 7/1
„	—	Teodor Przysłopski	„ 36/1
„	—	Jan Kocur	„ 81/1
„	1833	Stefan Sapała	„ 37/1
„	—	Jędrzej Fułowny raczéj Fuła	63/1
„	—	Daniel Czerniański	„ 66/1
„	—	Wanio Pawlik	„ 89/1
„	—	Jakób Krzystofik	„ 96/1
„	—	Danko Panczak	„ 100/1
„	—	Waśko Syniawa	„ 113/1
„	1832	Tecko Polanki	„ 13/1
„	—	Eliasz Panczak	„ 15/2
„	—	Paweł Panczak	„ 20/1
„	—	Tomasz Polański	„ 31/1
„	—	Mojsej Galik	„ 58/1
„	—	Konrad Parylak	„ 63/1
„	—	Mikołaj Krzystofik	„ 101/1
„	1830	Hryc Garbak	„ 63/1
„	—	Jurko Panczak	„ 99/1
Z Rostoki wielkiéj	1835	Jędrzej Jedynak	„ 45/1
„	—	Grzegorz Repella	„ 50/1
„	1834	Dyonizy Hopej	„ 65/1
„	1833	Mitrofan Ułucki	„ 36/1
„	—	Gabryel Amros	„ 42/1
„	—	Maciej Pietrykowicz	„ 71/1
„	1832	Paweł Jedynak	„ 5/1
„	1830	Konstanty Siekierak	„ 11/1
Z Rzegestowa	1835	Anton Urda	„ 19/1
„	1834	Piotr Mentyk	„ 64/1
„	1833	Piotr Urda	„ 19/1
Z Rzegestowa	—	Gabryel Hojdycz	z pod N. 118/1
„	1832	Jan Hawiar	„ 62/1
„	—	Fuko Mentyk	„ 64/1
„	1831	Joachim Brunarski	„ 18/1
Ze Składzistego	1835	Bazyli Kopylczak	„ 18/1
„	—	Piotr Sulicz	„ 27/1
„	—	Piotr Marczak	„ 36/1
„	1829	Hawryło Marczak	„ 19/2
Ze Słotwin	1835	Joachim Juszczak	„ 47/1
„	1831	Maciej Bedryn	„ 46/1
„	1830	Maciej Juszczyk	„ 20/1
Ze Smietnicy	1835	Charytan Ropicki	„ 42/1
„	—	Damian Kuzmicz	„ 44/1
„	—	Mikita Lorko	„ 86/1
„	—	Mikita Czura	„ 95/2
„	1834	Jakób Piecuch	„ 7/1
„	—	Teodor Syssak	„ 11/1
„	—	Panko Kuzmicz	„ 46/9
„	—	Panko Korbicz	„ 52/1
„	—	Stefan Kisielewski	„ 72/1
„	1833	Jacko Kuzmicz	„ 44/1
„	—	Wanio Pacoń	„ 50/1
„	1832	Wasil Kuzmicz	„ 46/1
„	—	Wanio Lorko	„ 63/1
„	—	Wanio Sycz	„ 111/2
„	1831	Wanio Kuzmicz	„ 45
„	1830	Gmyter Korbicz	„ 4
„	—	Jan Pochman	„ 16/2
„	1829	Wanio Dorasz	„ 86/1
Ze Stawisk	1835	Jurko Czura	„ 65/1
„	—	Grzegorz Kapitulak	„ 67/1
„	1834	Jan Wawryn	„ 3/1
„	1833	Teofil Hyszczar	„ 21/1
„	—	Jacko Kochan v. Hyszczar	87/1
„	1832	Simon Roban	„ 49/1
„	—	Jan Rassatyza	„ 74/1
„	—	Bartłomiej Pochna	„ 40/1
„	1831	Hawryło Kielczawa	„ 80/1
„	—	Elias Kielczawa	„ 10/1
„	—	Stefan Gaworczak	„ 85/1
„	1830	Nicefor Hyszczak	„ 21/1
„	—	Maciej Zabawski	„ 90/2
Ze Szczawnika	1835	Konrad Dziurbiel	„ 74/1
„	1834	Ignatz Pawlik	„ 9/1
„	—	Ignacy Laszenik	„ 90/1
Z Taglicza	1835	Daniel Wawkowski	„ 24/1
„	—	Jan Nesterak	„ 25/1
„	—	Franz Tumidalski	„ 53/1
„	—	Piotr Chowaniec	„ 104/1
„	—	Franz Szczudrawa	„ 185/1
„	—	Piotr Czyrniański	„ 213/1
„	1834	Jakób Waszczyszak	„ 86/1
„	—	Seman Białowąs	„ 110/1
„	—	Paweł Młynarysz	„ 27/1
„	—	Augustyn Kurdybanowski	„ 131/1
„	—	Grzegorz Klimkowski	„ 115/1
„	—	Jan Wagelski	„ 36/2
„	—	Józef Łochaza	„ 186/2
„	—	Jędrzéj Hołowacz	„ 226/1
„	—	Jędrzéj Łochaza	„ 228/1
„	—	Jacko Pelch	„ 236/1
„	1833	Mikołaj Beriski racz. Kapu	93/1
„	—	Teodor Pogrzeba	„ 125/1
„	—	Jan Krynicki	„ 139/1
„	—	Maxym Dziubiński racz. Hans	156/2
„	—	Jan Kostura racz. Świderski	159/1
„	1832	Danko Hołowczak z pod Nru	161/1
„	—	Leszko Zawczak	„ 199/1
„	—	Łukasz Jastrząbik	„ 225/2
„	1831	Jędrzej Andrzejko	„ 202/1
„	—	Gabryel Tryski	„ 68/1
„	—	Anton Frycki	„ 221/2
„	1830	Łukasz Ciołkowicz	„ 13/1
„	—	Jan Hołowczak	„ 71/7
„	1829	Jędrzej Miojski	„ 46/1
„	—	Dmyter Waszczuszak	„ 86/1
„	—	Hryń Hamernik	„ 116/1
Z Uhryna	1834	Paweł Krysa	„ 6/2
„	—	Jan Kurej	„ 62/2
Z Wirchomki	1833	Stanisław Michur	„ 43/1
„	—	Jędrzej Urda	„ 13/1
„	1832	Waśko Mazgała	„ 28/1
„	—	Euzeby Kaznowski	„ 47/2
Z Wirchomli	1835	Grzegorz Tudaj	„ 77/1
„	—	Teodor Leśniak	„ 99/2
„	—	Hryc Radwański	„ 115/3
„	1834	Bazyli Steranka	„ 31/1
„	—	Stefan Kijak	„ 54/3
„	—	Józef Keklak	„ 82/3
„	—	Stefan Hnatyszak	„ 107/1
„	1833	Łukasz Mróz	„ 5/2
„	—	Jan Piwowar	„ 108/2
Z Woykowej	1835	Hersch Unterberger	„ 22/2
„	1833	Prokop Czekanik	„ 8/1
„	—	Jan Klimkowski	„ 26/2
„	—	Demko Zinczuk	„ 74/1
„	—	Waśko Lityła	„ 44/2
„	1832	Szymon Klimkowski	„ 27/1
„	—	Jan Klimkowski	„ 59/1
Z Złockiego	1885	Michał Jacenik	„ 9/1
„	—	Jerzy Lochnik	„ 211/1
„	—	Michał Barna	„ 48/1
„	1834	Stefan Szost	„ 41/2
„	—	Filip Petryk	„ 13/2
„	1832	Anton Rugała	„ 26/2
„	—	Jędrzej Barnak	„ 48/1
„	—	Janko Hudak	„ 64/1
„	—	Wasyl Lochik	„ 68/2
„	—	Hryc Walczak	„ 76/2
„	1831	Akim Brunarski	„ 18/1
„	1829	Piotr Tokar	„ 81/1
Z Zubrzyka	1834	Teodozy Bratyczak	„ 5/1

Wzywa się więc tychże, ażeby w 14 dniach od dnia pierwszego umieszczenia tego edyktu w gazecie rachując do miejsca swego urodzenia powrócili i w tym c. k. urzędzie powiatowem osobiście się przedstawili, albowiem w przeciwnym razie jako od rekrutacyi zbiegli uważani, i urzędowaniu dla takich nieposłusznych postanowieniu podciągnięte zostaną.

Z c. k. urzędu powiatowego z Muszyny.

Krynica d. 22 marca 1856. (662-2-3)

Edictal-Vorladung.

[N. 912.] Vom k. k. Bezirksamte Przeworsk Rzeszower Kreises in Galizien, werden die zur heurigen Rekrutirung vorgemerkten vom Hause illegal abwesenden militärpflichtigen Individuen und zwar:

1ste Altersklasse:	Michael Demnicki aus Kańczuga	HNr.	220
dto	Anton Gładysz aus Kańczuga . .	„	123
dto	Karl Heller aus Przeworsk . . .	„	134
dto	Franz Kułaczkowski aus Przeworsk	„	6
dto	Adalbert Końcowicz dto	„	308
dto	Michael Kowal aus Tarnawka . .	„	11
dto	Martin Kraus aus Markowa . . .	„	236
dto	Lorenz Maycher aus Pantalowice .	„	88
dto	Valentin Nyrka aus Zagórze . . .	„	18
dto	Anton Olexa aus Kańczuga . . .	„	133
dto	Andreas Pacuła dto	„	223
dto	Anton Płonka dto	„	58
dto	Marzell Swistal dto	„	182
dto	Sebastian Sliwa aus Trynсza . .	„	18
dto	Jacob Wrona aus Chodakowka . .	„	21
2te Altersklsse:	Mathias Basista aus Tarnawka . .	„	39
dto	Johann Filip aus Gorliczyna . . .	„	32
dto	Thomas Jendryko aus Sietesz . .	„	51
dto	Andreas Koperski aus Kańczuga .	„	62
eto	Lorenz Niemiec aus Gorliczyna .	„	143
dto	Michael Piórkowski aus Sietesz .	„	153
dto	Simon Paczka aus Siedleczka . .	„	78
dto	Johann Wiecheć aus Rozborz . .	„	12
dto	Felix Krupiński aus Kańczuga . .	„	18
dto	Martin Skóra aus Łopuszka wielka	„	1
dto	Salomon Leibling aus Przeworsk .	„	68
dto	Leib Russ aus Przeworsk	„	82
dto	Mannes Kupferman aus Przeworsk	„	78
dto	Mendel Schiffmann aus Pantalowice	„	74
dto	Isaak Schiffmann aus Pantalowice	„	74
3te Altersklasse:	Hersch Bader aus Siennów . . .	„	5
dto	Jacob Kijanka aus Nowosielec . .	„	4
dto	Johann Rzepa aus Zagórze . . .	„	3
dto	Johann Sokol aus Gorliczyna . .	„	105
dto	Emil Tuchy aus Przeworsk . . .	„	159
dto	Simon Adamczyk dto	„	7
dto	Leisor Neumann dto	„	16
dto	Süssmann Hermann dto	„	35
dto	Isaak Lehrmann dto	„	43
dto	Adalbert Wojtyna dto	„	129
dto	Andreas Końcowicz dto	„	308
dto	Mathias Kurek aus Gorliczyna . .	„	42
dto	Michael Maycher aus Białoboki .	„	46
dto	Jacob Hadło aus Dębów	„	67
dto	Christof Trojak aus Ubieszyn . .	„	9
dto	Andreas Kłos aus Świętoniowa . .	„	65
dto	Josef Nadel aus Żuklin	„	35
dto	Andreas Basiak aus Zagórze . .	„	27
dto	Meileif Silbermann aus Łopuszka mała		4
dto	Thomas Bochnak aus Łopuszka wielka		24
dto	Itzig Schifmann aus Pantalowice .	„	74
dto	Anton Jarzecki aus Sietesz . . .	„	175
4te Altersklasse:	Schaja Altmann aus Kańczuga . .	„	95
dto	Andreas Cieleń dto . .	„	74
dto	Leib Fränkel aus Przeworsk . . .	„	27
dto	Adalbert Kostkiewicz aus Kańczuga	„	335
dto	Karl Maternowski aus Kańczuga .	„	187
dto	Leib Schuller aus Przeworsk . .	„	9
dto	Abraham Lockmann dto . . .	„	29
dto	Bernhard Końcowicz dto . . .	„	308
dto	Leib Schwefel dto . . .	„	141
dto	Johann Cwykiel aus Kańczuga . .	„	65
dto	Josef Żyga aus Chodakowka . .	„	18
dto	Anton Jarzęcki aus Sietesz . . .	„	175
dto	Michael Nykiel aus Sietesz . . .	„	83
5te Altersklasse:	Felix Cieleń aus Kańczuga . . .	„	72
dto	Sebastian Gładysz aus Kańczuga .	„	123
dto	Boruch Intrator aus Zuklin . . .	„	35
dto	Kazimir Przewrocki aus Kańczuga	„	44
dto	Mathias Kurek aus Budy przeworskie		42
dto	Israel Thurm aus Markowa . . .	„	294
dto	Martin Kiszka aus Urzejowice . .	„	2
6te Altersklasse:	Eduard Gołębiowski aus Kańczuga	„	211
dto	Anton Krzan aus Siedleczka . . .	„	15
dto	Sebastian Mroczka aus Sietesz . .	„	185
dto	Nikolaus Semko aus Rozborz . .	„	21
dto	Josef Stanko aus Sietisz	„	13
dto	Sebastian Adamczyk aus Przeworsk	„	7
dto	Jacob Końcowicz aus Przeworsk .	„	308
dto	Leib Kupferschmied aus Kańczuga	„	20
dto	Vinzenz Baar aus Markowa . . .	„	281
dto	Martin Kasper aus Ubieszyn . . .	„	72
dto	Thomas Liszka aus Łopuszka wielka	„	43
dto	Albert Haciuba aus Pantalowice .	„	62
dto	Kasimir Machlarz aus Sietesz . .	„	61

aufgefordert bei der am 12ten, 14ten und 15ten April 1856 in Przeworsk stattzufindenden Rekrutirung zu erscheinen, widrigenfalls dieselben als Rekrutirungsflichtlinge behandelt werden würden.

Vom k. k. Bezirks-Amte Przeworsk am 20ten März 1856. (682-2-3)

(674) **Edikt.** (2-3)

[N. 1128.] Von Seite der k. k. Bezirksamtes Dobczyce Bochniaer Kreises werden nachbenannte illegal abwesende Militärpflichtigen und zwar: aus Dobczyce 1) Ludwik Jurkowicz 1835 J. HN. 287, 2) Johann Fisek 1831 HN. 328, aus Czasław 3) Andreas Osman 1835 HN. 29, 4) Simeon Suchta 1835 HN. 35, aus Gruszów 5) Josef Kogut 1835 HN. 3, aus Komorniki 6) Adalbert Skałka 1835 HN. 6, aus Mieszeń 7) Laurenz Nowak 1835 HN. 3, aus Brzezowa 8) Stanislaus Gorgoń 1835 HN. 26, aus Krzywozeka 9) Jakob Feledy 1835 HN. 18, aus Poznachowice dolne 10) Jacob Nichtborger 1835 HN. 23, aus Trzemesnia 11) Karl Zwierz 1835 HN. 32, 12) Tomas Dąbrowski 1832 HN. 30, 13) Gregor Dąbrowski 1831 HN. 11, dann 14) Lukas Pelak 1829 HN. 89, aus Stare Rybie 15) Itzig Münzer 1835 HN. 12, aus Stryszowa 16) Peter Korajda 1835 HN. 44, aus Kornatka 17) Nicolaus Róg 1834 HN. 17, aus Łęki 18) Blasius Maxelon 1830 HN. 38, aus Poręba 19) Johann Skóra 1830 HN. 54, aus Wolica 20) Franz Nowak 1830 HN. 25, aus Wierzbanowa 21) Valentin Dominik 1831 HN. 22, aus Węglowka 22) Martin Grociak 1829 HN. 63, aus Zasań 23 Jacób Szymoniak 1832 HN. 14,— augefordert innerhalb 4 Wochen nach der dritten Einschaltung dieser Edikts hieramts zu erscheinen und der Militärpflicht um so gewisser zu entsprechen als widrigens sie als Rekrutirungspflichtigen angesehen und demnach behandelt werden.

K. k. Bezirksamt Dobczyce den 25. März 1856.

Kundmachung.

[N. 6789.] Zur prowisorischen Besetzung der für den Magistrat in Krosno, Jasloer Kreises sistemisirten Stelle eines Stadtkassiers, welcher auch verbunden sein wird, sich nach Massgabe seiner Befähigung ausser den Kassa-Geschäften zu anderen beim Magistrate vorkommenden Geschäften verwenden zu lassen, wird hiermit der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diese Dienstesstelle, womit eine Besoldung von 350 fl. CM. und die Verpflichtung zum Erlage einer dem Gehalte gleichkommenden Caution verbunden ist, haben bis zum 30. April 1856 ihre gehörig belegten Gesuche bei dem Krosnaer Magistrate und zwar, wenn sie bereits angestellt sind, mittelst ihrer vorgesetzten Behörde und wenn sie nicht in öffentlichen Diensten stehen, mittelst des k. k. Kreisamtes, in dessen Bezirke sie wohnen einzureichen und sich über Folgendes auszuweisen:

a) über Alter, Geburtsort, Stand und Religion,
b) über das Befähigungsdekret zum Stadtkassier, dann die etwa zurückgelegten Studien, wobei bemerkt wird, dass jene den Vorzug erhalten, welche die Comptabilitäts-Wissenschaft gehört und die Prüfung aus derselben gut bestanden haben,
c) über die Kenntniss der deutschen und polnischen Sprache:
d) über das untadelhafte moralische Betragen, die Fähigkeiten, Verwendung und die bisherige Dienstleistung und zwar so, dass darin keine Periode übergangen werde, endlich
e) haben dieselben anzugeben, ob und in welchem Grade sie mit den übrigen Beamten des Krosnaer Magistrates verwandt, oder verschwägert sind.

Krakau den 27ten März 1856.

(713-1-3) Der k. k. Landespräsident.

Konkurs-Ausschreibung.

[N. 1520.] Zur Besetzung zweier neu kreirten Gemeinde-Hebammen zu Strzyzow und Frysztak, Jasloer Kreises, wird hiemit der Concurs bis 15. Mai 1856 ausgeschrieben.

Mit der Gemeinde Hebammenstelle zu Strzyzow, ist die Bestallung jährlicher 30 fl. CM. von der Gemeinde Strzyzow, und 15 fl. von den benachbarten Gemeinde von letzteren jedoch nur auf 5. nach einander folgenden Jahre verbunden. Mit der Gemeindehebammenstelle zu Frysztak ist die Bestallung jährlicher 20 fl. CM. von der Gemeinde Frysztak verbunden. Bewerberinnen um diese Stellen haben sich bis zur obbezeichneten Concurs-Frist mit ihren diesfälligen Gesuchen, welche mit dem Original-Diplome als geprüfte Hebamme, oder einer legalen Abschrift desselben, dem Taufscheine, einem Moralitätszeugnisse und der Nachweisung ihrer bisher geleisteten Dienste und erworbenen Verdienste versehen sein müssen an die k. k. Bezirksämtern zu Strzyzow oder Frysztak zu werden.

In den diesfälligen Gesuchen muss jedoch der Ort, in welchen die Bewerberin die Stelle ansucht, genau angegeben werden. Krakau den 21. März 1856.

(722-1-3) Von der k. k. Landesregierung.

Konkurs-Ausschreibung.

[P. Z. 691.] Bei dem k. k. Oberlandesgerichte in Krakau, ist eine Rathstelle mit dem jährlichen Gehalte von 2000 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 2500 fl. CM. in Erledigung gekommen.

Im Zwecke der Besetzung dieser Rathsstelle wird der Konkurs mit Festsetzung der Bewerbungsfrist von vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung in die österreichisch-kaiserlichen Wiener-Zeitung an gerechnet, ausgeschrieben.

Die Bewerber um diese Stelle haben ihre den Vorschriften der allh. Patentes ddto 3ten Mai 1853 Z. 81 d. R. G. B. über die innere Einrichtung und Geschäftsordnug der Gerichtsbehörde und bezüglich der §§. 16 19 und 22 gehörig eingerichteten Gesuche und zwar diejenige, die bereits angestellt sind oder in dienstlicher Verwendung stehen mittelst des Vorstehers ihrer vorgesetzten Behörden an das Präsidium des k. k. Oberlandesgerichts in Krakau zu überreichen. Vom Präsidium des k. k. Oberlandesgerichts.

Krakau den 2ten April 1856. (716-1-3)

[376] **Edikt.** (678—3)

Vom k. k. Kreisgerichte Tarnow werden in Folge Einschreitens der Fr. Henrietta Wisłocka geborn. Frain Puteani bücherlichen Besitzers und Bezugsberechtigten des im Tarnower Kreise liegenden, in der Landtafel Dom. 167 pag. 13. N. 20 haer. vorkommenden Dąbrowka Paprocka. Behufs der Zuweisung des mit Nota des k. k. Grundentlastungs Ministerial-Commission zu Krakau vom 17ten Dezember 1855. Z. 6666 G. G. E. für obiges Gut Dąbrowka Paprocka definitiv ermittelten Urbarial-Entschädigungscapitals pr. 16,749 fl. C. M., diejenigen, denen ein Hypothecarrecht auf den genannten Gütern zusteht, hiemit aufgefordert, ihre Forderung und Ansprüche längstens bis zum 31ten Maj 1856. bei disem k. k. Gerichte schriftlich oder mündlich anzumelden.

Die Anmeldung hat zu enthalten:

a) die genaue Angabe des Vor- und Zunamens, dann Wohnortes (Haus-Nro) des Anmelders und seines allfälligen Bevollmächtigten, welcher eine mit den gesetzlichen Erfordernissen versehene und legalisirte Vollmacht beizubringen hat;
b) den Betrag der angesprochenen Hypothecarforderung, sowohl bezüglich des Capitals, als auch der allfälligen Zinsen, in so weit dieselben ein gleiches Pfandrecht mit dem Capitale geniessen;
c) die bücherliche Bezeichnung der angemeldeten Post, und
d) wenn der Anmelder seinen Aufenthalt ausserhalb des Sprengels dieses k. k. Gerichtes hat, die Namhaftmachung eines hierort wohnenden Bevollmächtigten, zur Annahme gerichtlicher Verordnungen, widrigens dieselben lediglich mittels der Post an den Anmelder, und zwar mit gleicher Rechtswirkung, wie die zu eigenen Händen geschehene Zustellung, würden abgesendet werden.

Zugleich wird bekannt gemacht, dass derjenige, der die Anmeldung in obiger Frist einzubringen unterlassen würde, so angesehen werden wird, als wenn er in die Ueberweisung seiner Forderung auf den obigen Entlastungs-Capital nach Massgabe der ihn treffenden Reihenfolge eingewilliget hätte, dass er ferner bei der Verhandlung nicht weiter gehört werden wird. Der die Anmeldungsfrist Versäumende verliert auch das Recht jeder Einwendung und jedes Rechtsmittel gegen ein von den erscheinender Betheiligten im Sinne §. 5 des kais. Patentes vom 25. September 1850 getroffenes Uebereinkommen, unter der Voraussetzung, dass seine Forderung nach Mass ihrer bücherlichen Rangordnung auf das Entlastungs-Capital überwiesen worden, oder in Sinne des §. 27 des kais. Patentes vom 8. November 1853 auf Grund und Boden versichert geblieben ist.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichte.

Tarnow am 26ten Februar 1856.

Edict.

[N. 3,799] Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird den Erstgeklagten Frau Katharina Litzke respect. ihre dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Rechtsnehmer und zwar: die Cessionere Adam Grudziński Friedrich Runge und Marie Burgaller ferner die Elisabeth Runge Erbin nach Katharina Litzke, dann die Zweitgeklagten die gleichfalls dem Leben und Wohnorte nach unbekannte Therese de Hochstädter oder Hochstätter Hönigstein Erbin nach Emanuel Hochstädter oder Hochstätter de Burgwalden und für den Fall ihres Todes wider ihre unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Edicts bekannt gemacht, es habe wider dieselben die Frau Anna Gräfin Romer in Ocieka Tarnower Kreises und der Hr. Adam Brodzki in Jastrząbka Tarnower Kreises wegen Löschung des auf den Gütern Borowa dom. 101. pag. 218 n. 42 on. und auf Jastrząbka nowa dom. 101 pag. 235. n. 43. on. intabulirten rückständigen Kaufschillings der Güter Borowa czarna und Jastrząbka pr. 225,530 fl. pol sammt Interessen mit Bezugsposten und Afterlasten dom. 101. pag. 309. n. 54. on. relat. n. 127. pag. 299. n. 1. on. und dom. 101. pag. 232 n. 5. ext. sub praes. 28 September 1855 Z. 3,799. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zum mündlichen Verfahren die Tagfahrt auf den 30. April 1856. um 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advokaten Hr. Dr. Rutowski mit Unterstellung des Hr. Advokaten Dr. Ligęza als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Tarnów den 29. Jänner 1856.

Vom k. k. Kreisgerichte. (688-1-3)

Kundmachung.

[N. 8,317] In Folge Erlasses des h. k. k. Handels-Ministeriums vom 22. October 1855. Z. 23,124 werden die Wahlen der Beisitzer aus dem Handelsstande für die Handelssenate der k. k. Gerichtshöfe erster Instanz in Krakau, Tarnow, Rzeszow und Sandec, am 30ten April 1856 in den genanten 4. Orten vorgenommen werden.

Dies wird mit dem Bemerken zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die Legitimationskarten sammt dem Verzeichnisse der wählbaren Handelsleute und einer Anleitung für die Wahl selbst den einzelnen wahlberechtigten Handelsleuten der 4. Wahlbezirke demnächts zukommen werden. Von der k. k. Landesregierung

Krakau den 2ten April 1856.

Obwieszczenie.

W skutku rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z dnia 22go października 1855 do L. 23,124 odbędą się wybory na Asesorów ze stanu kupieckiego do senatów handlowych przy c. k. Sądach pierwszéj Instancyi w Krakowie, Tarnowie, Rzeszowie i Sączu w dniu 30tym kwietnia 1856.

Toż podaje się do publicznéj wiadomości z tém dodatkiem, że karty legitymacyjne wraz ze spisem kwalifikowanych obiorów kupców i objaśnieniem co do samychże obiorów, pojedyńczym członkom tych 4ch obwodów obiorczych wkrótce doręczonemi będą. (723-1-3)

Z c. k. Rządu Krajowngo. Kraków 2go kwietnia 1856.

Edict.

[Nro. 18,120]. Vom k. k. Tarnower Kreis-Gerichte wird dem, dem Aufenthalte noch unbekannten Herrn Franz Xaver Kołodziejski aus Ochotnica Sandezer Kreises mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider demselbem, als Erben nach Josef Kołodziejski Herr Ludwig Zamarski, Buchhändler aus Bilitz unter Vertretung des Herrn Dr. Reger in Tarnow wegen Zahlung von 159 fl. 40 xr. CMze sub. praes. 22ten September 1855 Z. 18,120, eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur summarischen Verhandlung die Tagfahrt auf den 30. Aprill 1856 um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte bestimmt worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Herrn Franz Xaver Kołodziejski unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landes- und Gerichts-Advokaten Dr Rutowski mit Substituirung des hiesigen Advokaten Dr Ligęza als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmässigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werde. Vom k. k. Kreisgerichte.

Tarnow den 20ten November 1855. (679--3)

Edict.

[N. 100. jud.] Vom k. k. Bezirksamte als Gerichte zu Czarny Dunajec wird bekannt gemacht, es sei Michael Trzebunia aus Zakopana am 27. Jänner 1849 ohne letzwillige Anordnung gestorben. Da dem Gerichte der Aufenthalt der Erbin Marianna Trzebunia verehelichte Rybka unbekannt ist, so wird dieselbe aufgefordert, sich bienen Einem Jahre von dem unter gesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für sie aufgestellten Curator Jakob Bachleda aus Zakopana abgehandelt werden würde.

Czarny Dunajec am 20 März 1856. (681-1-3)

Edictal-Forladung.

[1349] Von Seiten des k. k. Bezirksamtes Leżaysk Rzeszower Kreises, werden nachstehende militärpflichtige, und unwissend wo sich unbefugt aufhaltenden Individuen, als:

aus *Bidaczów*

Schullim Scheller . . . . ex HN. 24 geboren 1833

aus *Brzuza Krolewska*

Johann Zygmunt . . . . ex HN. 102 geboren 1835
Andreas Zając . . . . . „ 357 „ „

aus *Gillarowa.*

Adalbert Wojtyna . . . . ex HN. 13 geboren 1833
Johann Chmura . . . . . „ 66 „ „
Johann Pelz . . . . . . „ 150 „ 1831
Michael Wielgosz . . . . „ 275 „ 1834
Mathias Kuczek . . . . „ 307 „ 1835
Johann Fimiarz . . . . „ 66 „ 1833
Johann Rup . . . . . . „ 290 „ 1834

aus *Jelna.*

Matis Schwelberg . . . . ex HN. 2 geboren 1835

aus *Königsberg.*

Konrad Metzger . . . . ex HN. 3 geboren 1830
Jakob Metzger . . . . . „ 3 „ 1832
Jakob Müller . . . . . „ 23 „ 1830

aus *Kurytowka.*

Meilech Brüll . . . . . ex HN. 143 geboren 18 4

aus *Łukowa.*

Michael Frick . . . . . ex HN. 48 geboren 1830

aus *Rzuchów.*

Fedko Maruszak . . . . ex HN. 33 geboren 1831

aus *Przychojec.*

Anton Tudryn . . . . . ex HN. 33 geboren 1831

aus *Ruda*

Johann Ungeheuer . . . . ex HN. 46 gdboren 1835
Ignatz Sikorski . . . . . „ 63 „ 1833
Ludwig Strzelecki . . . . „ 86 „ 1835

aus *Sarzyna.*

Karl Szczupla . . . . ex HN. 69 geboren 1835
Mathias Stalica . . . . . „ 11 „ 1833
Thomas Dec . . . . . . „ 42 „ 1834
Anton Kiełbowicz . . . . „ 317 „ 1833
Lorenz Makosick . . . . „ 44 „ 1834
Mathias Sack . . . . . . „ 59 „ 1834

aus *Staremiasto.*

Peter Krota . . . . . . ex HN. 44 geboren 1830
Alexander Liejka . . . . „ 208 „ 1835

aus *Wierzawice.*

Johann Stein . . . . . . ex HN. 258 geboren 1834
Michael Wanczycki . . . . „ 264 „ 1830
Michael Słupek . . . . . „ 254 „ 1834
Michael Otrębi . . . . . „ 263 „ 1835
Andreas Muszial . . . . „ 61 „ 1832

aus *Wola Zarczycka.*

Andreas Walania . . . . ex HN. 133 geboren 1833
Adalbert Zygmunt . . . . „ 426 „ 1833
Sebastian Smycz . . . . „ 143 „ 1835

aus *Wulka Niedzwiedzka.*

Adalbert Tabaka . . . . ex HN. 140 geboren 1835
Joseph Tencza . . . . . „ 46 „ 1834
Franz Kasprzak . . . . . „ 103 „ 1829

aus der Stadt *Leżajsk* (Christen).

Adam Zabaranda . . . . ex HN. 310 geboren 1835
Johann Łancki . . . . . „ 181 „ 1835
Johann Koziarzek . . . . „ 249 „ 1834
Joseph Puk . . . . . . „ 584 „ 1830
Basil Zazulewicz . . . . „ 267 „ 1829

(Juden)

Samuel Hersch Nadelbach ex HN. 632 geboren 1835
Jacob Finkelstein . . . . „ 206 „ 1834

Aus *Grodzisko Górne.*

Sebastian Bay . . . . . ex HN. 167 geboren 1835
Valentin Kordas . . . . . „ 81 „ 1835
Johann Kulpa . . . . . . „ 157 „ 1835

aus *Grodzisko Dolne.*

Joseph Krajewski v. Rossak ex HN. 372 geboren 1835
Johan Kordas . . . . . . „ 290 „ 1834

aus *Gwizdów.*

Schullim Scheller . . . . ex HN. 24 geboren 1833

hiemit aufgefordert, binnen 6 Wochen vom Tage der Einschaltung dieses Ediktes in den polnischen Zeitungsblättern Hieramts zu erscheinen, und sich der Militärpflicht zu unterziehen als sonsten dieselben als Rekrutirungsflüchtlinge angesehen, und als solche behandelt würden würden.

K. k. Bezirks-Amt Leżajsk

(724—1-3) den 1ten April 1856.

Edikt. (601--3)

[Nr. 628 civ] Einberufung der Verlassenschafts-Gläubiger nach Samuel Freund von Przeworsk.

Vom k. k. Bezirksamte Przeworsk werden diejenigen welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des am 19. Juli 1855 mit Testament verstorbenen Samuel Freund von Przeworsk eine Vorderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche am 19ten Mai l. J. Vormittag um 9 Uhr zu erscheinen, oder bis daher ihr Gesuch schriftlich zu überreichen; wiedrigens denselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschopft würde, kein weiterer Anspruch zustände, als insofern ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. Bezirksamte Przeworsk am 11. März 1856.

Antoni Kłobukowski Redaktor odpowiedzialny. w Drukarni Czasu. *Czapliński Antoni* zarządzca drukarni.